

Ansigt til ansigt med det ukendte

Leder fra LaRouchePAC, 12. januar, 2017 – Ingen mennesker i USA kan undgå at mærke den anstrengte atmosfære af forventning, der gennemtrænger disse første dage af året 2017. På den ene eller anden måde er Bush/Obama-tyranniets seneste seksten, blodige års vante sandheder ved at være forbi; vi står alle ansigt til ansigt med det ukendte. Omkring denne udvikling, og sættende betingelserne for den, er en fuldstændig ny, revolutionær situation på hele det internationale plan, som det store flertal af amerikanere ikke har den fjerneste idé om.

Samtidig er nogle af vore lavereplacerede lakajer for Det britiske Imperium, i takt med, at dagen for indsættelse af den nye præsident nærmer sig (20. januar), hvide i ansigtet af frygt. Vil de miste nogle af deres privilegier? Hvad vil der ske med dem? De synes at være ved at gå fra forstanden med deres skrigeri om stadig mere vilde fupnumre imod den nyvalgte præsident. I stedet for denne galskab skulle de hellere se til, at de »fortryder, angrer og gør godt igen«, som patriotten Andrew J. Bacevich skrev 9. jan. i en artikel.

I mellemtiden håber det, af de store nyhedsmedier ignorerede, og derfor ukendte af dem, der læser disse, store flertal af amerikanere, der har måttet bide i græsset i seksten år og længere, at de omsider kommer på en bedre kost.

Men vi står alle, uden undtagelse, og stirrer ind i ansigtet på det ukendte og uforudsete – det uventede. Og de, der først lander på deres fødder igen, parat til at handle, så det skaber resultat, vil starte ud med en stor fordel. Vi må være disse første. Det bliver ganske bestemt ikke de ynkelige lakajer i pressen, eller bureaukraterne uden samvittighed, og som i øjeblikket (men ikke ret meget længere) står i spidsen

for »efterretningstjenesterne«.

Og derfor er der ingen, der ved, hvad de skal gøre. Hvordan kan vi undgå et overhængende kollaps af finanssystemet? Hvordan kan vi få en reel, økonomisk genrejsning? Hvordan passer vi ind i det globale system? Hvor er menneskeheden på vej hen? Kun de af os, der har kæmpet for at gøre Lyndon LaRouches opdagelser til vore egne, kender blot de første skridt til besvarelse af disse presserende spørgsmål.

Det er af disse grunde, at alle lige pludselig lytter til os. De kræver at forstå LaRouches Fire Love – for hvem ellers har svaret? Uden afgørende input fra Lyndon LaRouche, vil vi ikke blive i stand til at komme ud af dette rod. Og læren af gårsdagens LaRouchePAC-mission til Capitol Hill går endnu videre end til en ny modtagelighed for genindførelse af Glass-Steagall, og især for LaRouches Fire Love, efter Hamiltons principper. Den går videre end det, til at omfatte det enorme indtryk, som dér blev skabt, af Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson, med sin briefing om højtideligheden den 7. jan. ved Tåremindesmærket i Bayonne, New Jersey, hvor Schiller Instituttets New York Borgerkor deltog. Dette repræsenterede sjælen i Manhattan-projektet, et af Lyndon LaRouches seneste store bidrag til at redde USA, og menneskeslægten.

Og I har endnu ikke set det halve af det!

**Tillykke med 260-års
fødselsdagen,**

Alexander Hamilton!

»At værdsætte og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet ved at mangedoble områderne for foretagsomhed, gennem hvilke en nations rigdom kan fremmes.«

– Alexander Hamilton (11. jan., 1757 – 12. juli, 1804).

»Sammenhængen mellem intellektets opdagelser og forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, er kernen i Det amerikanske, økonomiske System. Det, jeg har præsteret, er at vise, at det er muligt at forudsige rent matematisk raterne af den forøgede, fysisk-økonomiske vækst, som vil blive resultatet af en faktisk anvendelse af en specifik form for intellektuel produktion af ny teknologi. På denne baggrund har jeg været i stand til at levere et nyt, stærkere, videnskabeligt bevis for de grunde til, at Hamiltons Amerikanske System fremmer depressionsfri, økonomisk vækst, og grunden til, at Adam Smiths doktrin altid vil føre en nation ud i nye katastrofer.«

– Lyndon LaRouche, »In Defense of Alexander Hamilton«, 1987.

Læs hele Lyndon LaRouches artikel her:

http://larouchepub.com/eiw/public/2017/2017_01-09/2017-02/pdf/32-42_4402.pdf

---

Britisk efterretningstjeneste snubler over sine egne løgne

Den britiske efterretningstjenestes rolle i at køre den svingagtige kampagne for at male Donald Trump som en farlig agent til Rusland og Vladimir Putin, der angiveligt er i gang

med at undergrave amerikansk frihed og demokrati, er gået det bekendte »ét skridt for vidt«. Husker I hærens chefrådgiver Joseph Welch i McCarthys høringer om USA's hær i 1954 (senator Joseph McCarthy indledte undersøgelser af angivelig kommunistisk aktivitet i hæren), mod slutningen af Truman/McCarthys antikommunistiske heksejagter? Da McCarthy angreb en ung jurist i Welch's advokatfirma for at være kommunist, fordi han havde været i Advokaternes Laug, svarede Welch: Nu er De gået for vidt. Har De trods alt ingen anstændighed i livet? Har De ingen anstændighed tilbage?« Denne ordveksling gjorde det grundlæggende set af med denne del af den beskidte, britiske operation for at sønderrive arven efter Franklin Roosevelt i Amerika – selv om andre britiske operationer fortsatte i andre former frem til i dag.

I går konfronterede Donald Trump vor tids »Joseph McCarthy'er« i det amerikanske pressekorps, og i det amerikanske efterretningssamfund, samtidig med, at det afslørede, at denne beskidte operation lige fra begyndelsen er blevet styret af den britiske efterretningstjeneste. Et 35 sider langt dokument, som websiden BuzzFeed har offentliggjort, og som CNN dernæst har fremmet, aftenen før Trumps pressekonference, og 10 dage før hans indsættelse, er fuldt af hysteriske påstande, der med lethed kan bevises at være fabrikerede løgne. Ikke alene siger disse påstande, at Trump arbejdede hånd i hånd med Putin for at hacke Demokraternes Nationalkomite og John Podestas (Hillary Clintons kampagneleder) e-mails, og dernæst spredte de hackede e-mails via Wikileaks, men de påstår også, at Trump blev afpresset af Putin med videoer af Trump, der boltrer sig med prostituerede i Rusland, og endda urinerer på en hotelseng, som Barack Obama havde sovet i.

I sin pressekonference naglede Trump den forræderiske kendsgerning i denne operation. Hvis denne platte rapport var blevet offentliggjort af efterretningstjenesterne, sagde han, »ville det være en enorm plet på deres generalieblad, hvis de rent faktisk gjorde det ... Jeg synes, det var en skændsel ... en

skændsel, at efterretningstjenesterne tillod sådanne informationer, der viste sig at være så forkerte og falske, at komme frem. Jeg synes, det er en skændsel, og jeg siger, at det er noget, nazi-Tyskland ville have gjort, og også gjorde. Jeg synes, det er en skændsel, at information, der var forkert og falsk og aldrig fandt sted, blev offentliggjort.« Da CNN krævede retten til at respondere til Trumps fordømmelse af deres deltagelse i fupnummeret, afskar Trump dem med: »Ikke jer. Jeres organisation er forfærdelig.«

Men Trump identificerede imidlertid ikke ophavsmændene til løgnene – de britiske efterretningstjenester. Materialet er så tydeligt falsk, at *New York Times*, der har været i centrum for kampagnen for at miskreditere Trump som et russisk aktiv, erkendte, at »Toefterretningsfolks beslutning om at give præsidenten, den nyvalgte præsident og den såkaldte Ottebande – Republikanske og Demokratiske ledere i Kongressen og efterretningsudvalgene – materiale, som de vidste ikke var bekræftet og var ærekrænkende, var ekstremt usædvanlig. Den tidligere britiske efterretningsofficer, der indsamlede materialet om hr. Trump, anses for at være en kompetent og pålidelig operatør med udstrakte erfaringer i Rusland, sagde amerikanske regeringsfolk. Men han videreformidlede det, han hørte fra russiske informanter og andre, og det, de fortalte ham, er endnu ikke blevet undersøgt af den amerikanske efterretningstjeneste.«

Faktisk rapporterede *New York Times* den 6. jan., at den officielle rapport, der i sidste uge blev offentliggjort af amerikanske efterretningstjenester, og som anklagede Putin for at undergrave det amerikanske valg, også kom fra britisk efterretningstjeneste, der »advarede om, at Moskva havde hacket sig ind i Demokraternes Nationalkomites computerservere, og havde givet deres amerikanske modparter besked«.

Men dette er præcis, hvad Lyndon LaRouche i mange, mange år har rapporteret, med hensyn til amerikansk

efterretningstjenestes underdanighed over for Det britiske Imperium; især under Bush og Obama. Det var til syvende og sidst briterne, der trak USA ind i krig med Irak, baseret på Tony Blairs »udmajede« efterretningsrapporter om Saddam Husseins ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben; ind i en krig mod Libyen, baseret på britisk efterretningstjenestes løgne om Gaddafi og de al-Qaeda-tilknyttede, libyske »frihedskæmpere«; og de igangværende krige mod Syrien og Yemen, baseret på løgne fra de samme, britisk-saudiske netværk, der støtter terrorister i hele Sydvestasien, med det formål at gennemtvinge »regimeskift« mod sekulære regeringer.

I går sagde Trump, at, »hvis Putin synes om Trump, ved I så hvad? Det kaldes en fordel, ikke en ulempe«, og beskrev den presserende nødvendighed i at samarbejde om at nedkæmpe terrorisme. Det samme er tilfældet med venskab med Kina og Xi Jinpings Nye Silkevejsinitiativer i hele verden, og som Trump ligeledes må tilslutte sig, som kernen i USA's udenrigspolitik.

I går var et team på flere end 20 medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite på Capitol Hill, hvor de mobiliserede Kongressen til omgående at vedtage Glass-Steagall og i særdeleshed krævede, at både Demokrater og Republikanere holdt Trump fast på sit løfte under kampagnen om at implementere Glass-Steagall og omdirigere statskredit til at genopbygge den industrielle og landbrugsmæssige infrastruktur, samt genoprette nationens forfølgelse af en opnåelse af fusionskraft, udforskning af rummet og de fremskudte grænseområder for menneskelig viden. Intet mindre end dette kan sætte verden tilbage på en kurs, der er i overensstemmelse med menneskelig værdighed.

Foto: Et luftfoto af Government Communications Headquarters (GCHQ), Regeringens Kommunikationshovedkvarter, i Cheltenham, Gloucestershire. GCHQ er en af tre efterretningstjenester i Storbritannien, med fokus på kommunikations-efterretninger, tilsvarende det amerikanske NSA. [GCHQ/Open Government

Lyndon LaRouche: Fremlæg kendsgerningerne; Præsenter det Nye Paradigme – Musikkens skønhed kan vise vejen

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2016 – I denne uge udsætter LaRouchePAC og deres samarbejdspartnere Kongressen for laserhede – sammen med international slagkraft fra New York City – for at fremtvinge et skift i USA's politik til fordel for et nyt paradigme for udvikling for menneskeheden, og for at fremtvinge en afslutning af forfølgelsen af krig og tyranni. Om 10 dage vil USA få en ny præsident, men dette er ikke tider, hvor man blot 'venter og ser', hvad der sker efter indsættelsen. Det er bydende nødvendigt at skabe et nyt, politisk miljø, til omgående ikrafttræden.

Den lovgivende magt i USA – Kongressens medlemmer – tvinges til at 'se kendsgerningerne i øjnene': at der findes en vej ud af Bush- og Obamaårenes dødbringende morads, og at de – kongresmedlemmerne – må handle omgående. Personlige møder – både arrangeret på forhånd og impromptu – med LPAC-delegationer fra fem østkyststater er dagens orden på Capitol her midt i ugen, hvor LaRouches »Fire Love«, der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall og relaterede dokumenter for politik, omdeles.

Disse aktiviteter finder sted samtidigt på nationalt plan og

på lokalt niveau, der indvirker på Washington. Medlem af LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi, Kesha Rogers, leder en delegation i Austin, Texas, hvis delstatskongres åbnede i dag. I går aften, på de Nationale Landmænds konvent i staten Indiana, åbnede fremlæggelsen af LaRouches nødvendige hastepolitik præsentationerne. I staten Virginia blev der i dag fremstillet en ny resolution (House Joint Res. 642) i General Assembly (delstatskongressen), der erklærer, »at USA's Nationale Kongres opfordres til at vedtage lovgivning, der genindfører den adskillelse af kommerciel bankvirksomhed og investeringsvirksomhed, som var i kraft under Glass/Steagall-loven ...«.

Lyndon LaRouche understregede efter en briefing om begivenhederne, at man skulle fortsætte med at lægge pres på de lovgivende forsamlinger. »Få jobbet i hus. I har kendsgerningerne. Fremstil fakta for at støtte argumentet.«

Den stærkt fokuserede intervention med LaRouches politik står i dramatisk kontrast til den hvirvel af løgne og fordærvelse, der ellers præsenteres, især i medierne, og hvis formål er at køre aktiverede borgere ud på et sidespor og demoralisere dem. »Anklag Rusland for hacking«-kampagnen kører stadig på fulde omdrejninger fra Det hvide Hus og demente klakører i Kongressen. I dag var der en høring i Senatskomiteen for Efterretningsanliggender om rapporten fra 6. jan. fra Obamas efterretningschefer, der aflagde forklaring for komiteen. Direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper gentog her, at ingen kilder vil blive offentliggjort, kun konklusionen af disse kilder, som er, at 'Rusland gjorde det' og at 'Putin beordrede det'.

Dernæst finder der en protestaktion sted, som er en total blindgyde. Søndag, den 15. jan, vil for eksempel organisationen associeret til Bernie Sanders/Hillary Clinton promovere offentlige møder i 30 byer i hele landet under banneret, »Vores første krav, red sundhedssektoren«. Sanders optrådte på et borgermøde, der blev landsdækkende

transmitteret live på CNN i går aftes, hvor han kom med det kortfattede budskab om at bekæmpe »milliardærer« og »de store selskabers grådighed«. Begivenheden fandt sted på et college i Washington, D.C., i totalt kontrollerede omgivelser, der ikke tillod hverken adgang eller diskussion. Ikke ét eneste ord kom over Sanders' læber om hverken Wall Streets bankerot eller nødvendigheden af Glass-Steagall.

For Obamas vedkommende, så er det meningen, at han i dag, 10. jan., skal holde sin Store Løgn-afskedstale fra Chicago. På Det Hvide Hus' webside i sidste uge udtalte han, at han vil »fejre«, hvordan USA er blevet »forandret til det bedre i løbet af disse seneste otte år ...« I mellemtiden fortsætter hans administration med sine farlige provokationer. I går sortlistede Obamas Finansministerium yderligere fem russiske personer (under Magnitsky-loven).

Over alt dette hæver sig den kraft, der ligger i sandhed og skønhed, som det ses i det udtryk for dybt venskab mellem Rusland og USA, der demonstreres i ceremonierne og korfremførelserne ved ceremonien den 7. jan., hvor der blev nedlagt en krans ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey. Se:

https://www.youtube.com/watch?v=gS79QMGQ_Do&feature=youtube

Den 11. januar vil Schiller Instituttets musikdirektør John Sigerson lede en delegation på Capitol Hill for at mødes med kongresmedlemmer og styrke deres forståelse af musikkens kraft, og den kraft, der ligger i at handle på baggrund af lovmæssige principper.

For fredens skyld må Obama opgive sin Nobelpris

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2017 – Med blot få dage tilbage af sit præsidentskab fortsætter Barack Obama med at optrappe en potentiel krigskonfrontation med Rusland, mens hans regimeskiftkriges dødbringende kaos, i Libyen, Yemen og Afghanistan, fortsat forværres.

Foruden en ny, hurtig deployering af yderligere 6.000 soldater til Ruslands grænser, med fuld jord-og-luft kampbevæbning, er Obama og hans Pentagonchefer gået i gang med at skabe en 2.000 mand stærk »dræberenhed«, der skal uddannes til at myrde nordkoreanske ledere. Obama har indledt, været med til at starte eller fortsat ni separate krige, mens han har været præsident, alle uden bemyndigelse fra, eller blot væsentlige konsultationer med, Kongressen. Han er den eneste præsident i USA's historie, der har været i krig hver eneste dag i to konsekutive embedsperioder, som kongresmedlem Ron Paul påpegede på sin webside 9. jan. Hans dronedrab stiller George W. Bush' i skyggen, og hans erklærede politik for dronedrab fjerner grundlæggende set enhver grænse for præsidenters magt til at dræbe via droner overalt i verden.

Nogle af disse handlinger, såsom Obamas massive, \$115 mia. store bevæbning af saudiarabiske styrker for at bombe og invadere Yemen, har haft et sandt folkemord til følge; nogle af disse handlinger har næret fremvæksten af flere terroristgrupper; andre truer med generel krig med Rusland og/eller Kina.

At denne krigspræsident kan prale med en Nobels Fredspris er en vederstyggelighed og en trussel mod freden, både i krigen i Syrien, og i hele verden.

Den 9. jan. krævede Schiller Instituttets præsident Helga

Zepp-LaRouche, at præsident Obama tilbageleverede Nobels Fredspris, som han fik i 2009 kort tid efter, at han overtog embedet. Pentagon har netop annonceret »dræberenheden« i Korea – en afgående præsident sammen med en koreansk regering, der selv er ved at blive fjernet gennem en rigsretssag! – samt de store, nye styrker, der nu deployeres, for at »standse russisk aggression« i Europa.

Det er nødvendigt at respondere til sådanne eskalerende krigshandlinger i Obamas sidste dage i embedet, med et krav om, at han omgående skal tilbagelevere sin Nobels Fredspris; og at dette krav udbredes internationalt og fortsætter efter, at han har forladt embedet.

Hvis Obama tvinges til at opgive sin uretmæssigt tildelte Fredspris, vil hans administrations forsøg på at tvinge det tiltrædende Trump-team til at *fortsætte* disse krige og stormagtskonfrontationer blive slået ned. Hans sidste øjeblikke optrapninger er nu i færd med at skabe så meget kaos og forvirring for hans efterfølger som overhovedet muligt.

Krigene, og truslerne om krige, kan få deres helt eget liv, med mindre de tilbagevises, og det på en synlig og stærk måde.

For fredens og udviklingens skyld må Obamas fredspris inddrages eller opgives.

**Korrupte efterretningsfolk
bag Obama afsløret som**

Løgnere; USA må alliere sig med Rusland og Kina

Leder fra LaRouchePAC, 8. januar, 2017 – Én dag efter den nyvalgte præsident Donald Trump mødtes med direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper, chef for CIA John Brennan og chef for NSA Michael Rogers, der intenderede at overbevise ham om, at Rusland, og Putin personligt, er ude på at ødelægge det amerikanske, demokratiske system, udstedte nyvalgte præsident Trump en erklæring, der sandfærdigt identificerede Amerika og den amerikanske befolkning og frembød et konkret skridt hen imod løsningen:

»At have gode relationer med Rusland er en god ting, ikke en dårlig ting. Kun 'dumme' mennesker, eller tåber, ville tænke, at det er dårligt! Vi har problemer nok i verden uden endnu ét. Når jeg bliver præsident, vil Rusland have meget mere respekt for os, end de nu har, og begge lande vil, måske, arbejde sammen for at løse nogle af de mange store og presserende problemer og spørgsmål i VERDEN.«

Denne sandhed kom til udtryk gennem LaRouches Schiller Institut i lørdags, i en smuk demonstration af det sande venskab mellem det amerikanske og russiske folk, som kan og må genetableres omgående. En mindebegivenhed blev afholdt ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey – det mindesmærke, som blev skænket af den russiske regering for at ære de mennesker, der blev dræbt i terrorangrebene mod USA. (se: https://en.wikipedia.org/wiki/To_the_Struggle_Against_World_Terrorism)

Ved begivenheden fremførte Schiller Instituttets Kor både Ruslands nationalhymne (på russisk) og USA's nationalhymne (på engelsk), og der var også indlæg af New Yorks Politikorps'

Ceremonienhed; af den Russiske Føderations første, permanente vicerepræsentant til FN; forkvinde for 11/9-Familier Forenede for Juridisk Retfærdighed mod Terror; Bayonne Brandmandskorps; og Schiller Instituttet. Begivenheden fandt sted for at ære dem, der mistede livet i det russiske Tu-154 flystyrt juledag, og især de 64 medlemmer af Alexandrov Ensemblet (kendt som Den røde Armés Kor), som omkom på vej til Syrien for at dele deres musik og dedikation til kultur med det syriske folk. Se en 24 minutters video af begivenheden på <https://www.youtube.com/watch?v=Fchk5m8HJe0&feature=youtu.be>

Dræbermaskinen under Obama bruger også sine sidste dage i embedet til at underminere Trumps forpligtende engagement til at afslutte de kriminelle »regimeskiftkrige«, der har forvandlet de seneste 16 år under Bush og Obama til en æra med ondskab og blodsudgydelser uden fortilfælde i amerikansk historie, samtidig med et forsøg på at styre den nye administration gennem militære konfrontationer med både Rusland og Kina. Samtidig med, at Obama deployerede et enormt antal tanks, helikoptere og andet militærudstyr til den russiske grænse i Europa i løbet af weekenden, har han også deployeret atomhangarskibsgruppen *U.S.S. Carl Vinson* til Stillehavet, der er timet til at ankomme til asiatiske farvande i nærheden af Kina samme dag, som Trumps indsættelse finder sted. I Sydkorea har Obama fået autorisation fra præsident Park Geun-hyes regering – som selv konfronteres med en rigsretssag, der kunne gøre en ende på dens administration i løbet af få dage – der giver USA tilladelse til at etablere et 1000 til 2000 mand stort »drabsteam«, der har »opgaven at eliminere Pyongyangs krigskommando, inklusive Kim Jong-un, og paralyserer dens funktioner«, ifølge Sydkoreas største nyhedstjeneste, Yonhap. En sådan provokation må både afsløres og afsluttes omgående.

Verden har kun to muligheder – økonomisk kollaps og verdenskrig under den imperiale sammenhæng, der udgøres af London/Wall Street, og som kontrollerede både Bush og Obama,

eller også et revolutionært skifte, der reflekterer Amerikas historiske rødder i Alexander Hamiltons principper, og som gør det muligt for USA at tilslutte sig Rusland og Kina og deres fælles bestræbelse på at knuse terrorisme og samtidig opbygge moderne nationalstater gennem udviklingen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret.

LaRouche-organisationen er helt fokuseret på den presserende opgave, der konfronterer den nye Kongres og den nye præsident: implementer Glass-Steagall nu og knus således Wall Streets hasardspilsboble og genopliv Amerikas forpligtende engagement til videnskabens fremskudte grænser, og hæv således den produktive og kulturelle platform for alle amerikanere. En appel, der nu omdeles af LaRouchePAC, kræver, at Donald Trump lever op til sit kampagneløfte om at implementere Glass-Steagall og kræver, at han annoncerer dette i sin indsættelsestale og i sin Tale til Unionen (se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17198>).

Vi befinder os i et af historiens enestående øjeblikke, hvor denne transformation er mulig, og nødvendig, for den menneskelige art som helhed.

APPEL til Donald Trump om at genindføre Glass-Steagall og et økonomisk program efter LaRouches Fire Love

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i

december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storslået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appel; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Det bærer titlen,

»Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af

Kongressen«; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte, North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]«

(Foto: Donald Trump ved et kampagnemøde i Newtown, Bucks

Udtalelse fra Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, i anledning af mindehøjtideligheden den 7. januar, 2017, ved 'Tåremindesmærket' i New Jersey, USA

✘ 7. jan., 2017 – »At etablere relationer mellem Rusland og USA er den vigtigste forudsætning for løsningen af alle andre problemer i verden. Hvis der ikke er fred mellem USA og Rusland, og mere end fred, nemlig også venskab og en samarbejds ånd, så befinder verden sig i en eksistentiel fare. Det håbefulde potentiale for at gå i denne retning, som eksisterer med den tiltrædende amerikanske præsident, er således den vigtigste forudsætning for alt andet. Begivenheden i dag i Bayonne, New Jersey, som Schiller Instituttet er stolt over at bidrage til, er ment som et første skridt for at demonstrere denne ånd af solidaritet, venskab og menneskelighed.«

Lyndon LaRouches bemærkning til ovenstående lyd, »Sehr Gut«.

Se også:

Leder af Schiller Instituttets New York Borgerkor taler ved mindehøjtideligheden.

Historisk Schiller Institut mindehøjtidelighed ved 'Tåremindesmærket'.

**Gør 2017 til året for
LaRouches ideer!
Ændr jeres opfattelse af,
hvad der er muligt!
LaRouchePAC Internationale
Webcast,
6. januar, 2017; Leder.**

Vi befinder os i en nedtællingsperiode; vi er i de sidste to uger, før overgangen til det nye præsidentskab. Om præcis to uger fra i dag er det indsættelsesdag, den 20. januar, og vi vil have en ny præsident i dette land. Som I ved, hvis I var med i går på Fireside Chat på LaRouchePAC's hjemmeside, og hvis I har fået vore daglige og ugentlige e-mailopdateringer, så er vi engageret i en stor mobilisering. Det er vores ansvar, og jeres ansvar, at skabe dagsordenen for dette tiltrædende præsidentskab. Det må være vores holdning, at 2017 er året for den Nye Silkevej, året for det Nye Paradigme internationalt, året for en genoplivelse af Alexanders Hamiltons ideer, og for Lyndon LaRouches ideer. I USA betyder

det, at Glass-Steagall omgående må vedtages; må sættes på dagsordenen; må underskrives og sættes i kraft som lov af den nye præsident. Dette vil ikke ske af sig selv; der er intet internt momentum, der vil gøre det muligt for dette at ske, mens vi læner os tilbage og kigger på. Som det hele tiden har været tilfældet, så vil dette kun ske på baggrund af en ekstraordinær mobilisering fra aktivisters side, i hele USA. Et meget vigtigt initiativ er blevet taget af en gruppe aktivister fra det nordlige Ohio; og LaRouchePAC vil udgive et åbent brev eller en pamflet, som skal forstærke og opmuntre mobiliseringen omkring dette initiativ.

Jeg vil indlede vores udsendelse med at læse LaRouchePAC's introduktion i denne pamflet, og derefter oplæse lidt af teksten i dette åbne brev. Det lyder som følger:

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storslået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appel; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Jeg læser det i sin helhed, fordi vi støtter dette initiativ. Det bærer titlen, *»Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af Kongressen«*; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte, North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers

politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]«

Så igen, dette er en appel, der cirkuleres af en gruppe aktivister; mange af dem var oprindeligt tilknyttet Bernie Sanders kampagne i det nordlige Ohio. Men det er en tværpolitisk gruppe ved navn »Vores revolution« med hjemsted i det nordlige Ohio, og som nævnt i pamflettens indledende afsnit, så er LaRouchePAC enige i dette initiativ; og dette er ét aspekt af vores nationale mobilisering for at tvinge Glass-Steagall på dagsordenen i de 14 dage, der er til indsættelsen af den nye præsident. Dette må selvfølgelig ske i sammenhæng med den fulde vedtagelse af programmet for LaRouches Fire Love; dette adresseredes af en resolution, der blev vedtaget af staten Illinois' delstatskongres i juni sidste år, 2016, med titlen, »Appel til Kongressen om at vedtage Loven om Amerikas Økonomiske Genrejsning«, og som nævner de fire elementer i LaRouches Fire Økonomiske Love – Glass-Steagall; statslig bankvirksomhed efter Hamiltons princip; statslige kreditter til forøgelse af den produktive arbejdsstyrke i USA; og en tilbagevenden til et forceret rumprogram, med videnskab som drivkraft, og et forceret program for opnåelse af fusionsteknologi, og så fremdeles.

Så jeg siger det ligeud, at vi har 14 dage; vi befinder os i en nedtælling. Obama-administrationen er for afgående, og den nye administration tiltræder. Som vi ser på mange fronter, så befinder USA sig virkelig i et opgør netop nu om, hvad det nye præsidentskab vil blive; intet er afgjort. Vi ved dog, at der er hysteri mange steder, som de ses af de deciderede angreb på den tiltrædende præsident fra førende medlemmer af efterretningssamfundet; virkelig et uhørt niveau af angreb,

giftigheder fra James Clapper og andre i deres beretninger for kongressen. Jeg tror ikke, vi har set dette tidligere i historien; og det står klart, at hysteriet opstår omkring den kendsgerning, at der er udsigt til et dramatisk skift i vores udenrigspolitik. [Dette skift] defineres mest af den kendsgerning, at den tiltrædende præsident har erklæret, at vi ikke vil indtage en holdning med krigskonfrontation med Rusland; hvilket har været de sidste otte års politik med Obama, hvis ikke mere. Så der er et stort potentiale mht. USA's forhold til et paradigmeskift, til en dynamik, der er under forandring, på verdensscenen; men meget er fortsat uafgjort. Det er vores ansvar at tvinge Glass-Steagall/Hamilton-programmet på dagsordenen i løbet af de næste 14 dage.

For at kunne gennemføre dette, har vi brug for et langt dybere niveau af forståelse hos den amerikanske befolkning som helhed, og især hos de ledende borgeraktivister i dette land, en forståelse af, hvor Lyndon LaRouches økonomiske politik kommer fra, og hvad den større dybsindighed bag denne politik er. Vi erklærer hermed, at år 2017 vil blive et år, hvor disse ideers større dybsindighed bliver udviklet og forstået; meget lig den måde, hvorpå vi i løbet af de seneste måneder har haft en aktivering omkring en forståelse af Alexander Hamiltons ideer, med en tilbagevenden til hans politik, hans originale rapporter [til Kongressen] om statsbankvirksomhed, om producenter og så videre. Det er denne form for fordybelse og undersøgelse af den fysiske økonomis grundlæggende principper, der vil gøre dette initiativ succesfuldt og gøre det muligt for os at hæve niveauet mht. vores involvering i skabelsen af dette Nye Paradigme på verdensscenen.

Det vil Ben [Deniston] uddybe lidt nærmere; men dette er i realiteten en appel om handling og om mobilisering for at komme godt i gang med dette i det nye år.

(Her følger udskrift af hele webcastet på engelsk):

MAKE 2017 THE YEAR OF LAROCHE'S IDEAS! CHANGE YOUR CONCEPT OF WHAT IS POSSIBLE!

LaRouche PAC International Webcast, January 6, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's January 6, 2017. Happy New Year! This is our first Friday evening webcast of the new year from larouchepac.com.

My name is Matthew Ogden, and joining me in the studio is Ben Deniston from the LaRouche PAC Science Team; and two members of our Policy Committee joining us over video. Kesha is joining us from Houston, Texas; and Rachel is joining us from Boston, Massachusetts.

We are in a countdown period; this is the final two weeks of the Presidential transition. Exactly two weeks from today is Inauguration Day, January 20th, and we will have a new President in this country. As you know, on the LaRouche PAC website, if you were on the activist call last night, the Fireside Chat, if you've been receiving our daily and weekly email updates; we are engaged in a major mobilization. It is our responsibility, and it is your responsibility, to shape the agenda of this incoming Presidency. We have to have the attitude that 2017 is the year of the New Silk Road, the year of the New Paradigm internationally, the year of the revival of Alexander Hamilton, and the year of the ideas of Lyndon LaRouche. What that means immediately in the United States is that Glass-Steagall must immediately be adopted; must be put on the agenda; must be signed

into law by the new President. This is not going to happen on its own; there is no internal momentum which is going to allow this to happen while we sit back and watch. Just as has been the case all along, this is only going to happen from an extraordinary mobilization by activists from all across the United States. A very important initiative has been taken by a group of activists in northern Ohio; and LaRouche PAC is issuing an open letter or leaflet which is meant to amplify and encourage the mobilization around this initiative.

I'm going to begin our broadcast by just reading the LaRouche PAC introduction, and then some of the text of this open letter. This reads as follows:

"This letter was originally distributed by a group entitled 'Our Revolution' in northwest Ohio, with a commitment to unify the whole nation. They have issued a call to all groups – for example, the Tea Party, Republicans, Democrats, labor, and business – to rally around the necessary first step of passing Glass-Steagall legislation. As their effort is consistent with the aims of LaRouche PAC, we are circulating this as part of a national mobilization for the immediate passage of Glass-Steagall legislation by the House and the Senate; to be signed into law by President Trump.

"On this page, we are asking every citizen to rally around this economic program as the only effective way to address both the dire economic and financial crisis after decades of destructive policies, as well as the potential for great

development – as we now see throughout Asia and beyond, with China's New Silk Road initiative."

So it asks, "Sign this petition; share it with your friends, family, and networks. Each signed copy will be hand-delivered to your Congressman and Senators. As President Franklin Roosevelt stated in his first inaugural address, 'This nation asks for action, and action now.'"

Now the text of this open letter is as follows. I'm going to read it in full, because we're encouraging this initiative. It is entitled "Open Letter to Donald Trump and to All Members of Congress"; dateline January 2017.

"We the undersigned strongly feel the need for protecting our economy from another unnecessary market crash and recession like the one experienced in December of 2007. As you take office, the conditions for a collapse are too similar to those of 2007: rising asset values together with a lack of separation between FDIC insured banking and risk-investment brokering.

"We applaud [President Trump's] campaign statement in Charlotte, North Carolina, October 26, 2016, endorsing a call for 'A 21st Century version of Glass-Steagall,' and reintroducing a modern day Glass-Steagall Act. We trust that you understand that stabilizing the business climate and securing the assets as separate from Wall Street speculation is a key to prosperity during your administration.

"To set the tone of discourse in Congress 2017, we ask that [President Trump] restate [his] support for a Glass-Steagall Act during [the] State of the Union address.

"Be assured in doing so, you will find common ground with both the Republicans and the Democrats; since both party platforms have the support of banking legislation that separates insured accounts from Wall Street speculation in their respective platforms.

"Thank you for responding to the call from citizens, businesspersons, bankers and legislators as we move forward. [In urging that Glass-Steagall legislation be passed in both the House and the Senate of the U.S. Congress, and signed into law by incoming President Donald Trump, we are the undersigned:]"

So again, this is a petition which is being circulated by a group of activists; many of whom were originally associated with the Bernie Sanders campaign in northern Ohio. But it's a non-partisan group called "Our Revolution" based in northern Ohio, and as we said in the introductory paragraph, LaRouche PAC finds common cause with this initiative; and this is one aspect of our national mobilization to force Glass-Steagall onto the agenda in the 14 days between now and the inauguration of the new Presidency. Of course, this also has to go along with the full

enactment of the LaRouche Four Laws program; this was addressed
by a resolution which was adopted by the Illinois state legislature in June of last year, 2016, which was called "Call Upon Congress to Enact the American Recovery Act" and this cites
the four elements of LaRouche's Four Economic Laws – Glass Steagall; national banking in a Hamiltonian form; Federal credit
to increase the productive labor force in the United States; and
a return to a crash science driver program for space, fusion technology, and so forth.

So again, I'll just say right off the bat, we have 14 days;
we are in a countdown. The Obama administration will be exiting
and the new administration will be coming in. As we can see on
many fronts, the United States is really in a showdown right now
for what the new Presidency will be; nothing is defined. We {do}
know that there is hysteria in many quarters, as can be seen by
the outright attacks on the incoming President by the leading members of the intelligence community; really an unprecedented level of attack, vitriol from James Clapper and others in Congressional testimony. I think this has not been seen before
in history; and it's clear that the hysteria is coming around the
fact that there is a dramatic change in our foreign policy on the
horizon. Defined mostly by the fact that the incoming President
has declared that we will not be in a war-confrontation

posture

with Russia; which has been the policy of the last eight years of

the Obama administration if not before. So, there's a lot of potential in terms of the relationship of the United States to a

changing paradigm, to a changing dynamic on the world stage; but

a lot remains undefined. It's our responsibility to force the Glass-Steagall Hamiltonian program onto the agenda in the next 14

days.

Now in order to do that, we are going to require a much

deeper level of comprehension among the American population as a

whole, and especially among the leading citizen-activists of this

country, of where Lyndon LaRouche's economic policies come from

and what the deeper profundity is behind this policy. We are declaring that 2017 is going to be a year in which the deeper profundity of these ideas is developed and understood; much in the way that we had an activation around understanding the ideas

of Alexander Hamilton in the last few months with a return to his

policies, his original reports on national banking, on manufactures, and so forth. It's this kind of delving deep and

researching the essential principles of physical economics which

is going to make this initiative successful and allow us to raise

the bar in terms of our involvement in creating this New Paradigm

on the world stage.

So, I think Ben might have a little more to say on that subject; but we're really approaching this as sort of a call to action and a mobilization to get the new year off to this kind of start.

BENJAMIN DENISTON: The key point is that Mr. LaRouche has defined the scientific standard for a recovery of the United States; that's true, but more fundamentally, for the future of mankind. His work in defining a more rigorous science – he definitely drew upon the work of Hamilton and followers of Hamilton – but he made a completely revolutionary discovery in terms of what is the actual hard, physical science underlying human progress, underlying economics. One area that we're doing some work on, this is kind of a critical convergence point in the fight around understanding these issues, is what people call infrastructure. It's become a kind of hot, popular word; everyone just says it. Republicans say it, Democrats say it; it's become kind of a buzz word as some people have said. It's as American as apple pie at this point; everyone talks about how great infrastructure is. I think Schwarzenegger even struggled to pronounce it once or twice in California. But do people know what it actually means? That's a fight that Mr. LaRouche has waged in the recent years, that people don't understand what the real significance of full-scale, integrated infrastructure systems is. You're not going to define what's needed in terms of

the next level of infrastructure if you're not operating from the standpoint of an insight into the role this actually plays in revolutionary economic progress. You can have a lot of discussions about how we need to rebuild this, this is decaying, our water systems – the American Society of Civil Engineers I think it is, puts out this report card, and you can just run through it on the infrastructure systems and it's just horrendous. The water leakage, the transportation systems being run down, the power systems, the locks and dams that are ready to bust. But the issue is not just repairing all of those things; the issue is infrastructure mediates a process by which mankind is able to initiate completely unique and revolutionary self-transformations in mankind's very nature of his relationship to the natural world, so-called. Mr. LaRouche pioneered key metrics of this with his work on potential relative population density, for example; and actually examining how we can quantify and understand the fundamental nature of human economic progress.

One starting point might be if you just take the standpoint of ecology; ecology is a general idea of studying a species' relation to an environment. If you apply that to species, you're able to define certain characteristics of what that species is; not just by its color, or size, or mass, but by how it relates to the natural world – to the biosphere around it. That as much defines that species as its other characteristics.

So, it's a general study for life that has validity.

But

what happens when you apply that to mankind? You don't get any

fixed metric; mankind is not defined by any particular ecological

relationship to the environment. What you see that distinguishes

mankind is something fascinating; that mankind actually changes

those metrics. Mankind's very nature is the fact that he can fundamentally change his relationship with the natural world

through his own actions and the actions of society. You can measure this in terms of what Mr. LaRouche defined as the metric

of potential relative population density. If you take any animal

species, you can have some idea of a carrying capacity, a maximum

potential population that could be sustained for that species in

an environment in the biosphere as a whole, for example. You can

apply similar studies for mankind, and you can define – maybe in

broad strokes – certain boundary conditions for the number of people the planet can sustain. But those change; and that's the

most fascinating thing. Mankind changes those characteristics.

Today, we have 7-8 billion people on the planet; hopefully increasing now that we have some order in the world moving in a

better direction. You go back to society 1000 years ago, you could not have supported that level of population in the conditions of human society back at that time. Today, you can;

and if we win, tomorrow we'll be able to support a whole lot

more.

What drives that? This concept is critical right now, because especially in the West in the United States, people have really gone full on board with this zero-growth idea. The very fundamental concept of completely revolutionizing our society as a whole to support an order-of-magnitude higher population, completely revolutionary technological development – that should be natural; that's not in most people's minds today.

But that's infrastructure! That's what infrastructure is. Infrastructure is an expression of defining how mankind creates a system by which he relates to the natural world. I think some of Mr. LaRouche's work on this is really worth digging into a lot more. He took his understanding of potential relative population density to some degree to a new level with this concept of the physical-economic platform, as a proper understanding of what "infrastructure" really is. He laid out this amazing insight into the arc of human development as expressed in a motion between successive physical-economic platforms. He said go back as far as we have records of civilized humanity, to what is sometimes called "pre-history," and certain insights into very ancient intercontinental ocean maritime civilization that was very sophisticated. It could travel the world much earlier than most modern academics admit.

The very nature of that society was defined by mankind's relation to the ocean systems and to the coastal regions. That kind of defined a certain boundary condition for the potential

relative population density, the state of the society globally at that time. And then you had a complete revolution with the beginning development of inland water systems. That became a means by which – and the technologies associated with being able to do that, and the energy-flux densities associated with being able to do that – that defined a means by which an entire region of the planet, of the natural world, which was just not accessible to human development, became accessible to human development. People could go to these places; you could walk inland, but you couldn't support a city there. You couldn't support society there, you couldn't support a growing population there; it wasn't part of the domain of the influence of mankind.

With the development of these inland waterway systems – and Mr.

LaRouche points to the work of Charlemagne in particular as really pioneering this – this was a revolution in mankind's ecology (if you want to call it that), in his ability to interact with the natural world in a completely new way.

But it didn't end there! Then you had the development of rail systems. Now you're not just limited to certain rivers and man-made canal systems and waterways. Now you can bring, with rail – and again, the associated leaps in physical-chemistry, materials sciences, energy-flux density obviously with moving into new fuel sources: steam engines and these sorts of things – now you open up the inland territories in a completely new way, in a way that was never ...

OGDEN: Rail corridors are almost like artificial rivers – places where you didn't have the means of navigation, but now all of a sudden you have this rail corridor which allows you to open up areas that are not even accessible through water.

DENISTON: Yeah, absolutely! Once again, you have a complete transformation in what territories, what areas are accessible to real human development. Mr. LaRouche said the next step is really high-speed rail systems; magnetic levitation, other advanced high-speed rail; also inter-continental connections. You're integrating the whole world in a very high-speed transportation system; which is being pursued now by what China's leading, with the New Silk Road program. We could spend hours going through all the spin-offs of that that are really taking us closer and closer to this full World Land-Bridge proposal. But that is really the pursuit – the development of this next platform that Mr. LaRouche had defined. The next one, really beyond that, is space, and we should be looking to that.

But the thing is, people have to understand infrastructure is not something you measure just by the payback you get from it itself. It's not a cost you have to pay for by the direct immediate service. It pays you! It pays society. It's what supports the ability, for again, these kind of revolutionary

changes. These issues are usually banalized by discussions, just by using the term "infrastructure." Take transportation systems.

When mankind goes through revolutionary changes in his transportation systems, people reduce it to "just getting somewhere quicker." You're literally changing the physical space-time relationship of mankind; individuals, but also productive processes. A day means something completely different

in the context of an integrated high-speed rail system, maglev system, than it did in the prior platform. What does "one day" mean? It means now you can have access to a much greater territory, various types of productions, various specialized regions that were not accessible in that same timeframe, or maybe

for the same processes. Now they become accessible to you.

You're talking about revolutionary leaps in the very fundamental character of mankind's interaction with the natural

world. That has to be the standard. We're not going to have a recovery by rebuilding what we had before. We need to fix things

that need to be fixed; but it needs to be done in the process of

creating this next higher stage that's going to support, again, a

completely new level of existence. We have a critical role in elevating the discussion to that level. Because you take transportation, you take water management – another key issue

– it's pretty obvious and simple. Mankind takes desert regions and

then they become flourishing, green bastions of life. The greenies out there don't like water projects, they don't like green; they don't want to actually have increased plant growth.

It's insane. If you look at the kind of water management systems we can be developing, you take entire territories that are just devoid, pretty much, of life; and we could make them into very productive, accessible regions. You combine that with a real driver for fusion power, nuclear power, a full nuclear economy; and you're defining a future of mankind which can have the same relation to how we view society presently, as we might look back to the 1850s or something.

That's how we should be thinking! That also defines the space program on a completely new level. Space doesn't always have to be this super-expensive niche area that only a few things can be done in, but it's left to this exciting side-part of society. It's going to become an integrated part of human activity more and more, if we pursue these natural qualities of human progress.

OGDEN: What you said in the beginning about these platforms of infrastructure being measured, not by the money that it returns, or the tax revenue, or something, but by, literally, the metric of how have you changed your carrying capacity, how have you changed your potential relative population density for a given area.

You can think about that in the negative. If you didn't have that sort of transportation infrastructure to bring the food to

the cities, if you didn't have the sanitation infrastructure, if you didn't have the water management, if you didn't have the electricity infrastructure; think about how quickly your population your population level would collapse. Think about how quickly you would lose the current carrying capacity of a given land area; and how you would move backwards in what you were able to support in terms of population density.

That is the metric for any given platform, and how you quantify one platform to the next. It needs to be seen as that sort of metric of potential relative population density. The other thing to think about is the fact that over the last 40-50 years, we've had access to technologies which really should have revolutionized our economy, but for one reason or another, have not. We have yet to reach full saturation, in terms of nuclear power. We have yet to reach full saturation, in terms of high-speed rail – rail for that matter – but high-speed rail. We have yet to fully exploit even what our capabilities were, in terms of space exploration. Coming up in two years, in July 2019, we're going to be observing the 50th anniversary of man landing on the Moon, and we haven't even been back to the Moon for 45 years; let alone have we gone where we should have gone, as was envisaged at the time that Kennedy created the mission to put a man on the Moon. We have yet to exploit and yet to follow through, even on the level of technology that we had {then}, let

alone using that as the diving board to leap off and to get to the next platform of what we should have achieved.

KESHA ROGERS: What you're talking about, what we're speaking about, is not just inter-continental development; we're talking about inter-galactic development. I think it's important to go back to, again, making 2017 the year of Lyndon LaRouche's ideas, which have completely shaped and transformed the planet, to this very point. I think it's important that we really draw out the conception that what Lyndon LaRouche's Four Laws and the foundation of his work behind those Four Laws, really do, is to take away the power of the oligarchy and of this British imperial system which has been involved in the destruction of nations and of bringing down the potential for real scientific progress of mankind to flourish. LaRouche's Four Laws takes away the power of the oligarchy to push through their policy of population reduction.

The idea that Mr. LaRouche has founded his science of physical-economy on, is, in essence, to take the idea from Genesis 1:28. That is, the prerogative of mankind to multiply and subdue and replenish the Earth. This is what the oligarchy has a problem with; this is what the British imperial system doesn't want to see happen. I think that what Mr. LaRouche has continued to define – even before the question of infrastructure came out – he really coined and developed this conception of a true

science of physical-economy, which is the basis of what was established and what was really at the center of the human creative mind of Alexander Hamilton's works – the definitions that were defined in Hamilton's understanding of a national banking policy and a credit policy.

But even with that, it's not as understood as what Mr. LaRouche has been able to take up, as you just said, Ben, in the beginning. How is it that society has been able to get to a point where we have over 7 billion people on the planet? Without the breakthroughs in technological and scientific leaps of making new discoveries and bringing new principles into the domain of the organization of society, we would not have ever gone from a coal-burning society. We would not have ever developed the capability where right now, despite the fact that the British oligarchy and their puppets like Obama want to hold mankind back from the development and the complete breakthroughs which are necessary in fusion technologies, in advancing mankind into taking up a new leap in fusion development; we are now on the verge of doing that, because of what has been set forth in the potential for international cooperation and relations.

So, I think we're saying we are now in an urgent mobilization to put on the table the immediate economic solutions that the newly-elected President Donald Trump must take up. First of all, there has to be a crash educational on getting the American people and getting the leadership of this nation – Congressional leaders and others – to understand that economics is not what you were taught in your 101 classes in college, of macro- and micro-economics and following the charts of the Wall Street market status of where the markets were taking you.

The

question of economics is on this question of the power of the individual human mind to make new discoveries that are going to

increase and actually develop new capabilities for replenishing,

multiplying, and creating a more fruitful society. I think that's what has been missing, now that the buzz-words that are thrown around as you said – "infrastructure" – they don't have a real human foundation to go with them. How are you going to build infrastructure if you don't have a productive labor force?

This is what Mr. LaRouche has laid out in some of the fundamentals and the foundations of his educational in economics. The power of labor and the science of physical economy start with the fact that at the core of economics is the

human mind, and are human beings. The productive capabilities of

human beings which have been destroyed. That's going to be the

challenge to President-elect Trump; and what he really has a challenge of doing right now, which is something which has not been done in a very long time. Not really since the foundation

of our nation under Alexander Hamilton. What Hamilton, what Franklin Delano Roosevelt had to create, was really a new economic system; that's what we're challenging and educating on.

This is not just about passing a piece of legislation and separating the banking system by putting forth Glass-Steagall. LaRouche has laid out the metrics to create a new economic system

that is going to be a system based on the development of the U.S.

potential for increasing our productivity and productive powers

of labor in collaboration with international relations which are absolutely fundamental right now. It's not going to happen, as has been pointed out in many cases already, without very concrete and prominent cooperation with leading nations such as Russia and China. We can come back to some of that, but I just wanted to make those points at present.

RACHEL BRINKLEY: Listening to this discussion and participating in it, it's just very fresh and optimistic compared to what you hear everywhere else in the media. I think it's just there for 2017 – we're entering a new year – to take it upon ourselves, for every person viewing this webcast to take it upon themselves to really live these ideas and grow by it. To see your life not just as trying to pay the bills and survive in a British mode of existence in our current culture; but to realize that this is the way the Universe operates. I think it's just very fresh and exciting; people should not just view it as something that they watch and support; but really figure out how you can do more yourself as a person to make this happen. It's not just going to come from Trump. We support what he's done in the positive, and he deserves all support of the population at this time; but we also have to look at this from LaRouche's work, as has been discussed. And as Helga LaRouche has really emphasized, this has to really be the year of LaRouche's ideas.

We need to recognize that we're in a cycle of history which is a larger arc of history, which is created by ideas which actually had no physical existence – had no color, had no weight – but are having an effect.

Just for the sake of this idea of the Year of LaRouche, I'll just read a short section from his paper from 2006 called "Saving the U.S. Economy". He says: "The most common failure of economists and others today is their inclination to view economic and cultural cycles incompetently from the standpoint of Cartesian or Cartesian-like mechanistic statistical projections. That method is easily recognized as the common failure of generally-accepted economic forecasting today. However, a still deeper problem presents itself. Actual cycles in history are never determined in the way which mechanical, statistical methods tend to imply. Actual cycles of importance are, as I have said, dynamical rather than mechanistic; and may be compared on that account with the notion of astronomical cycles as Johannes Kepler first, uniquely, introduced those conceptions into modern physical science in his {Mysterium Cosmographicum} and {The New Astronomy}. The proper term for astronomical-like cycles in history is again, Riemannian. The notion of a Riemannian rather than a statistical conception of forecasting of economy is of crucial importance for those among us engaged in providing a genuine physical economic recovery from those quicksands of misery which the alleged reforms of the 1971 to 2006" – or you

could say now, 2016 – "interval have dumped upon especially the lower eighty percentile of our income brackets today." Then he adds: "Hey, Congress! Tell us; tell the lower eighty percentile of our citizens what have you done to the U.S. Constitutional General Welfare principle's superior role in the making of our law? Without a fair comprehension of the issues associated with that distinction, no competent legislation could be crafted for the presently onrushing crisis."

So, I think it's true; we have to look to LaRouche's history and ideas for this period. Just on that, we were in Congress this week, discussing Glass-Steagall; and the current Congress does not view Glass-Steagall as a priority. Many Congressmen are exactly what LaRouche refers to here – still thinking in statistical modes or basically looking at economy the same way a Wall Street banker does. They say they're against Wall Street, or trying to rein it in, but they're doing the exact same thing, in effect. There's no change. It is going to be up to us and the population to demand this idea of a resurgence of the U.S. Constitutional principle of the General Welfare. The only way that can be done, is with Glass-Steagall.

This system is absolutely ready to go. There are two components of that. One is the level of bankruptcy, of the derivative debt and the leverage ratio; and the second is the interconnection of the system, of U.S. banks to European banks, and different sectors of the economy all tied in together also.

Insurance with hedge funds, with banks, with commercial banks; it's all interconnected. The system can't be saved in its current form; it has to be Glass-Steagall joined with the rest of LaRouche's Four Laws. So, that's the urgent call to put this legislation on Trump's desk; it's what we have to do.

DENISTON: Absolutely. The point is, we have to make clear with people that this is what Glass-Steagall opens up. Just clean out the system; cut out the speculation; and use money and credit in the financial system for what its intended purpose is – to facilitate this kind of process. Some of the difficulty comes when people compartmentalize these laws as distinct things. But money doesn't mean anything outside of the context of the physical economy. The Four Laws are really one entity and I think making that point, if people want a recovery, if they want living wages, if they want their infrastructure rebuilt, if they want water that's not going to kill them and make them sick; you need Glass-Steagall so you have a system that can facilitate the kind of long-term investment and growth that will enable these things to happen. I think breaking this totally ridiculous idea of market economics and the way people think about these things today, shattering that with this real physical conception is critical.

Just to come back to the global picture also, the world is moving in this direction; you have a potential now. That's

what's so exciting about this period, the potential. A lot is not decided, a lot is unclear; but we have an opening that hasn't existed for – you could say the past 16 years, you could say back to Truman coming in and completely overthrowing the Franklin Roosevelt vision and orientation for the post-war world. All of that is now up in the air; and you have now the openness where serious people in power are honestly thinking, "What do we do to move mankind forward?" Instead of people like Prince Phillip, who are saying "What can I do to kill as many people today before I go out for lunch?" This is the time when you need to have this full outreach orientation and make these ideas the dominant conception in the American population today.

So, I think what's been referenced in terms of this call to action is really critical. Everyone watching this should be taking to heart the responsibility we all have right now at this current historical moment to make this a reality. This is not something that comes and goes frequently, these kinds of opportunities.

OGDEN: Yeah, and I just want to reiterate that. The responsibility lies on the citizens of the United States that decide to take that responsibility on. Nobody should be under any impression that somehow everything is just going to fall into place, or that even this administration is necessarily positive on its own merits. Everything that has been created as an opening has been forced as such by years and years of activism among people in the United States and a shifting global

dynamic;

something that the LaRouches have been right in the middle of. It's true that Trump has definitely overturned a bunch of chess

boards and has made a lot of enemies among the neo-cons and the

anti-Russia crowd and so forth. But on economics, it is our responsibility to set the agenda. It's very unclear what that policy is going to be. The only thing that is clear is that there is a core group of people among the activist-citizens in the United States who have made a decision to say, "We are going

to hold him to Glass-Steagall; and we are going to force the agenda around this policy." That's why we are highlighting this

initiative that's been taken by the group of activists out of Ohio and others who are now coming in on that.

But people do have to have a sense of a broader sweep of

history. What is it that makes a President great? In the history of the United States, especially, you can actually go back to every great President and associate with them a seriousness about moving mankind to the next level of economic achievement. What Hamilton did for the Washington administration, creating the ability to have the United States become a manufacturing country; a lot of that was done through inland navigation, canals. Water power was a major aspect of what we were able to accomplish in the first few decades of our

existence as a country. John Quincy Adams built more of those canals, but also initiated the age of the railroad in the United

States. And of course, Abraham Lincoln took that to its logical

next step through the construction of the Transcontinental Railroad in the midst of the Civil War; but he understood this was the next economic platform for the United States.

Franklin

Roosevelt – I mean, this was the age of mass power generation. At that time, it was hydroelectric power; look at the Grand Cooley Dam, look at the TVA. But also, Franklin Roosevelt understood that electrification was not just something for the urban areas; even though it was not something that you were not going to get a monetary return from immediately, Roosevelt understood that you needed electrification for the whole country.

The Rural Electrification Administration used the power of the Federal government to extend that financing, to extend that credit, to do something that was not immediately profitable in monetary terms, but was necessary to move the country to the next

level economically. Then, of course, that was the time of the exploration of the harnessing of the power of the atom with the

Manhattan Project. Then, John F Kennedy, in his very short time

in office, became the champion of the space program, which was the next step. What is it that makes a Presidency great?

It's

moving the country and the world to that next platform in terms

of economic achievement; and that's what Lyndon LaRouche has been

defining for 30 years. The breakthrough in fusion, the breakthrough in space exploration, and technologies that we don't

even know exist yet. But forcing the mind of man to push the envelope in terms what we know and what we are able to imagine.

DENISTON: Sounds like a fun year to me.

ROGERS: Yes, and I think that what you just laid out,

Matt,

has to be seen with all of these breakthroughs and continued developments, is that the impact that it had on increasing the level of productivity not just of the United States, but of the

entire world economy. What Franklin Roosevelt did with his programs around the TVA, the rural electrification, wasn't just a

project for a certain southern part of the United States.

People

came from all over the world to be inspired and to come to understand the science and the metrics that went into this development and the understanding of the policies of Franklin Roosevelt. Today, the question still remains; what are going to

be the unique contributions of the United States working in collaboration and cooperation with other nations to increase the

productivity of the world economy? We are in a global system, where the question right now is really to find an increase in a

new paradigm which is going to effect the common aims of all mankind. The best expression of that is some of the beautiful expressions that we're getting back from the space program.

Those in cooperation with participating in the International Space Station from all over the world right now, and the continued idea is that the nature of man goes beyond any kind of

war, conflict, or borders. The identity of the increasing of the

productivity of society is really the basis for all human progress. I think that continues to be the point right now.

We

have a unique shift that's happening globally, which honestly is

freaking the oligarchy and the empire out. They don't know what

to do about the fact that they have lost all control; that's what you're dealing with right now.

As we were discussing before the show a little bit, this is not necessarily about attacks on President-elect Trump himself; this is not Trump vs. those forces who want to go against him –

such as the intelligence community and so forth – because they don't like the way he's talking to them. It goes a little bit deeper than that, because you now have the emergence of a new system coming into being right now, of cooperation that the British Empire and financial oligarchy and Wall Street interests

have been trying to keep separated and keep tabs on for a long time. They've lost control and they've lost power. As we continue to say, with 60-plus nations joining with the New Silk

Road and the Asia Infrastructure Investment Bank, this is what we're talking about bringing the United States into; and Glass-Steagall will be the first step in bringing the United States into this global alliance and international cooperation that breaks the back of the financial oligarchy and destroys this

Wall Street control. That is what people have to look forward to

– their role in the galactic system of the Universe in creating something more profound.

OGDEN: Helga LaRouche, when we were speaking with her earlier, cited the fact that President Xi Jinping of China always

talks about this in terms of a future of shared destiny among mankind as a whole. This is the same thing that Dr. Edward Teller talked about in the 1980s, and Mr. LaRouche has cited,

as
the common aims of mankind. This is how you have to think
about
international cooperation; nations have their own self-
interests,
but it's in the interest of all mankind to achieve this future
of
shared destiny, or these common aims of mankind. That doesn't
mean that there aren't differences between nations, and that
there aren't different policies; but the higher principle
which
unites the contradictions through which you can resolve these
conflicts or contradictions among peoples is through this idea
of
a vision for the future. This has to be what defines our
relationship with China; this has to be what defines our
relationship with Russia. Some of the more sober people have
begun to realize that the only way we can defeat terrorism –
as
can be seen in Syria – is through collaboration with Russia.

But there are other positive programs that have to be
pursued; and you can see a lot of potential right underneath
the
surface. Last week we talked about how the memorial to the
Alexandrov Russian choir, many of whom died in the tragic
plane
crash on their way to Syria, the Schiller Institute went to
the
Russian consulate in New York City and sang a memorial for
these
individuals. This has become an overnight sensation on the
internet, on YouTube; this video already has over half a
million
views. This is the kind of relationship among peoples that we
have to pursue. On that subject, there will be another
memorial
by the Schiller Institute Chorus in New York City, who will be

visiting the 9/11 Teardrop Memorial in Bayonne, New Jersey; which is right across the Hudson River, looking at downtown Manhattan.

This memorial to the victims of 9/11 was contributed by the Russian people to the people of the United States. This is being highly anticipated; the press release has been circulated widely.

The Committee for East-West Accord has posted the announcement of this on their website. The very beginning of this press release is as follows, and we're going to be watching this tomorrow.

"Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble of the Victims of 9/11. On Saturday, January 7, 2017 at 10AM, the Schiller Institute New York City Chorus will be singing the 'Star-Spangled Banner' and the Russian national anthem at a wreath-laying ceremony at the Teardrop 9/11 Memorial in Bayonne, New Jersey. The chorus will be joined by: the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives; Ms. Terry Strada, the chairman of the 9/11 Families United for Justice Against Terror, and others will make brief remarks."

I think this is just one of many initiatives that can guide us into this New Paradigm as we begin the new year. We have to realize that a lot has changed; this is not business as usual. A lot of the ideas of what was possible and what was pragmatic under the former rules of the game, and so forth, have got to be changed. Members of Congress who might have supported Glass-Steagall in the past, but said, "Oh, there's too much opposition; the Republicans won't let it pass"; or "The Wall

Street bankers are too powerful." All of those parameters have changed now; and it's up to us to tell people, "This is a changed world; this is not business as usual. You have to renew your commitment to what you think what must be done, and you have to change your concept of what is possible."

So, I think with that said, I'll go back and cite that petition we presented earlier in the show. This is obviously the initiative over the next few days. We have 14 days until the inauguration; the countdown of this transition to a new Presidency. The only thing that is assured is what you decide to do; the mobilization that you engage in, and the responsibility that you take over the coming days, in order to set the agenda for the future of the United States.

Thank you for tuning in today. Please sign up to the LaRouche PAC email list if you haven't already. Over the next two weeks, you will receive daily emails which will be essential in terms of marching orders in this mobilization. And subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel if you haven't already. Thank you for joining us, and thank you to Ben, Kesha, and Rachel. Happy New Year to you. Please stay tuned to larouchepac.com.

»Da vores sag er ny, må vi tænke nyt og handle nyt«. – Lincoln

Leder fra LaRouchePAC, 5. januar, 2017 – For at få et indtryk af LaRouche Manhattan Project's stormende fremskridt, se [pressemeddelelsen](#) på New York Schiller Institutets forestående begivenhed denne lørdag, 7. januar. Manhattan Projektets voksende, nationale magt, tilsammen med de nye, globale betingelser, som Putin og Kina, og valget af Donald Trump, har skabt, vil gøre det muligt for os at intensivere og udvide en mobilisering for vedtagelse af Glass-Steagall som vejen frem mod LaRouches Fire Love i deres helhed, og for at bringe USA ind i samarbejde med andre nationer som Rusland og Kina.

Helga Zepp-LaRouche er i gang med at lancere initiativer for en intensiv mobilisering for Glass-Steagall og de Fire Love, med langt mere vidtrækkende overskrifter, som vil begynde at give genlyd i de forestående timer og dage.

New Yorks senator Chuck Schumer, der er leder af et Senatsmindretal, angreb den 3. jan. den nyvalgte præsident for at være »virkelig dum« for at modsige chefer for USA's efterretningstjenester. »Jeg siger jer, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de utallige måder, hvorpå de kan angribe jer«, sagde senatoren på Rachel Maddox showet. »Så, selv for en praktisk, angiveligt behård forretningsmand, er det virkelig dumt af ham at gøre dette.« Schumer, sagde, at han forstår, at efterretningsfolk er »oprørte over den måde, Trump har behandlet dem på og omtalt dem«.

Lyndon LaRouche sagde, at efterretningssamfundet er blevet korrumperet; at vi må dumpe al denne korrupsion, og at Schumers kritik af Trump ikke var værd at støtte.

De bemærkninger fra Trumps side, der i den grad har oprørt efterretningscheferne, var et tweet i tirsdags, der lød: »Briefingen om 'efterretningerne' om den såkaldte 'russiske hacking' blev udsat til fredag, måske fordi der var brug for mere tid til at opbygge en sag. Meget mærkeligt!« Men han havde ikke alene ret, for direktør for den Nationale Efterretningstjeneste, James Clapper, samt de andre, har stadig brug for mere tid; det blev klart i dag, at de ikke vil blive i stand til at få deres sag op at stå før i næste uge – og de ved stadig ikke, hvilken dag i næste uge.

I mellemtiden rapporterede *Wall Street Journal* den 4. jan. fra kilder, der er bekendte med Trumps planer, at han ville omstrukturere og nedskære direktøren for den Nationale Efterretningstjenestes kontor, som nu ledes af Clapper, og som han (Trump) mener, er oppustet og politiseret. (Bare se på Clapper ...) Han vil omstrukturere CIA og nedskære personalet på Virginia-hovedkvarteret og få folk ud i poster i marken. »Trump-teamets synspunkt er, at efterretningsverdenen er blevet fuldstændig politiseret. De skal på slankekur.« Trumps tiltrædende nationale sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, som blev fyret af Obama som chef for Forsvarets Efterretningstjeneste, er i centrum for den planlagte reorganisering.

Clapper blev tilsagt til at aflægge forklaring om »den russiske hacking af valget« for Lindsay Grahams og John McCains Senatskomite for de Bevæbnede Styrker i dag, men han sagde, at, før hans memo var klart, var han ikke indstillet på at sige mere, end han allerede havde sagt. Når dette memo er til rådighed på en ikke nærmere angivet dag i næste uge, sagde Clapper, at han vil aflægge forklaring om det for fire komiteer i Huset og Senatet, dernæst for hele Repræsentanternes Hus og Senatet, og sluttelig offentliggøre en ikke-klassificeret version for hele landet.

De memoer, som Obama hidtil har fået fremstillet om den angivelige russiske hacking, har været temmelig latterlige –

professionelle IT-sikkerhedsfolk fra alle politiske tendenser har kaldt dem et sjusket job. Den seneste version, der blev offentliggjort den 29. dec. af Homeland Security og FBI, har denne advarsel skrevet øverst. ANSVARSRASKRIVELSE: Denne rapport udgives 'som den er' udelukkende til informationsspørgsmål. Afdelingen for Homeland Security giver ingen garantier af nogen som helst art mht. de informationer, der er indeholdt i rapporten.« Efterretningsveteranerne William Binney og Ray McGovern afslører Clapper som en serieløgner i en kronik i *Baltimore Sun* i dag. Den 12. marts, 2013, aflagde han falsk vidnesbyrd til Kongressen mht. rækkevidden af NSA's indsamling af data om amerikanere, som han indrømmede fire måneder senere efter Edward Snowdens afsløringer. Clapper havde tidligere hjulpet Donald Rumsfeld med at opretholde løgneren om de angivelige masseødelæggelsesvåben i Irak.

Ingen af disse anklager mod Rusland vil holde vand – og således rejser den afsluttende del af et radioshow den 3. jan. med prof. emeritus fra New Yorks Universitet, Stephen F. Cohen, spørgsmålet, om »Obama kunne gribe til endnu mere radikale skridt i løbet af sine sidste dage i embedet ... « Dette anså Lyndon LaRouche for en relevant og signifikant advarsel.

LaRouche tilrådede også, at den nyvalgte præsident spiller en ledende rolle mht. Glass-Steagall. Giv Trump større juridisk spillerum. Hav en velvillig indstilling til den tiltrædende præsident. Erkend, at han har et vanskeligt job som udgangspunkt, og at vi derfor må give ham en vis opmuntring. Åbn sagen i sin helhed på denne måde, og gå ikke ind i enkelte punkter.

Obama går ned i flammer – Vedtag Glass Steagall nu!

4. januar, 2017 – Både i USA og hele verden bliver Obama latterliggjort og fordømt for sit massemyrderi, sine krigsforbrydelser, sine løgne og sine hektiske (men mislykkede) bestræbelser på at fremkalde »fabrikeret hysteri« vendt mod Rusland. Stort set ingen, udover de løgnagtige massemedier og de mest hæmningsløse neokonservative omkring Obama og Hillary Clinton, tror et ord af det.

Tirsdag aften blev et interview med WikiLeaks' Julian Assange sendt på Fox News, hvor Assange igen fremhævede, at de omtalte e-mails fra den Demokratiske Nationalkomite og Hillary Clintons kampagneleder John Podesta ikke kom fra Rusland, som Obama og hans »efterretningsteam« har hævdet, og heller ikke fra nogen statslig aktør. Assange tilføjede, at WikiLeaks, i de ti år, det har eksisteret, aldrig har afsløret sine kilder, og heller ikke vil gøre det nu, men også, at det aldrig har taget fejl, eller blot er blevet beskyldt for at tage fejl. Som mange efterretningseksperter har vist, så findes der intet bevis, eller blot troværdigt bevismateriale, for, at Rusland havde noget som helst at gøre med at skaffe og lække disse e-mails.

Men, sandheden bekymrer ikke den døende race af aktiver for Det britiske Imperium. CIA-chef John Brennan, der er mest kendt for sine ugentlige møder med Obama for at kortlægge ugens liste over dronedrab, optrådte tirsdag på PBS for at himle op om, at de informationer, der viser, at Rusland havde grebet ind i valget, var absolut sande, men at han endnu ikke kunne afsløre denne information. Forespurgt om CIA's »stensikre« bevis (som daværende CIA-direktør George Tenet dengang sagde) for, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, svarede Brennan, at det var noget, der fandt sted »for flere lysår siden«, og at CIA nu kun fortæller

sandheden.

I Tyrkiet udstedte den tyrkiske premierminister Yilderim en erklæring, der sagde, at, selv om Obama hævder, at han bekæmper terrorisme, så har han i realiteten »sendt våben til terroristorganisationer ... Det er kun Tyrkiet, der bekæmper Daesh (ISIS).

USA og andre gør ingenting ... Det, vi forventer af den nye administration, er, at den sætter en stopper for denne skændsel.« Tyrkiske ledere stiller alvorlige spørgsmålstegn ved, at USA's luftvåben fortsat skal have lov at bruge Incirlik Flyvebasen, eftersom de nægter at hjælpe tyrkiske og russiske styrker med at bekæmpe Daesch (ISIS) i Syrien.

Men, at sprænge Obamas krigsplaner vil i det lange løb ikke betyde stort, hvis disintegrationen af hele det vestlige finanssystem ikke standses og vendes omkring, hvilket kun er muligt gennem den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Den nye Kongres åbnede i denne uge, med flere ledende Demokrater, der udtrykte, at de har i sinde at arbejde sammen med Trump omkring spørgsmål af gensidig interesse, og de nævnte især store investeringer i infrastruktur og en revision af den katastrofale frihandelsaftale NAFTA. Dette er nyttige og vigtige forholdsregler, men uden Glass-Steagall, der lukker de ulovlige spillebuler, centreret omkring Wall Street, vil intet andet kunne lade sig gøre i takt med, at den fremstormende implosion af det transatlantiske finansimperium vil feje alle andre bestræbelser på at genrejse økonomien væk. Kun gennem Glass-Steagall kan vi sætte scenen for et kreditsystem i Hamiltons tradition, og som kan dirigere kredit til genopbygning og til fremskridt i forskning på videnskabens fremskudte grænser.

Aktivister fra LaRouchePAC var tirsdag til stede på Capitol Hill, hvor de mødtes med mange nye og tilbagevendende senatorer og medlemmer af Repræsentanternes Hus. De fik at vide, at Glass/Steagall-lovforslagene fra sidste

Kongresforsamling vil blive genintroduceret i den nye Kongres inden for få dage.

Men Demokraterne har hidtil forsømt at gribe til handlinger, der ville få Trump til at gøre det, han sagde, han ville gøre, under valgkampagnen – nemlig at støtte Glass-Steagall. Ved omgående at gennemtvinge spørgsmålet – før vi rammes af et nyt finanssammenbrud – kan, og må, et tværpolitisk flertal genoprette fornuft i nationen og genoplive regering af folket, ved folket og for folket – og ikke af Wall Street, ved Wall Street og for Wall Street. Det var netop en sådan erkendelse af denne degradering af nationens borgere på vegne af Wall Street, der forårsagede det solide nederlag for Obama/Hillary-kampagnen i 2016.

En koalition af Demokrater fra det nordøstlige Ohio, der har afholdt møder med repræsentanter for LaRouchePAC, har udstedt en stærk erklæring til nyvalgte præsident Trump om at inkludere et krav om Glass-Steagall i sin Tale til Nationen.

Onsdag, den 11. januar, bliver en LaRouchePAC »Aktionsdag« på Capitol Hill for at levere det nødvendige »opløftende« spark bagi til de tøvende og/eller feje kongresmedlemmer om at handle nu.

USA's nye Kongres åbner i dag, med et land, der forfølges af sandheden

Leder fra LaRouchePAC, 3. januar, 2017 – USA's 115. Kongres tages i dag i ed i en tid, hvor den sandhed bliver mere og mere åbenlys for ethvert blot nogenlunde menneskeligt væsen,

at der må komme et skifte i USA's politik, bort fra økonomisk kollaps, krig og løgne. Hold af LaRouchePAC-aktivister var på stedet for at modtage kongresmedlemmerne med detaljerne for denne bydende nødvendige proces i form af en handleplan – genindfør Glass/Steagall-loven og sæt USA på en kurs for produktivitet gennem et nyt kreditsystem, og forny det forpligtende engagement over for videnskab og økonomisk udvikling.

Ydermere er sandhedens lys i færd med at brænde huller i Obama-administrationens aktuelle, store favoritløgn, nemlig, at det dæmoniske Rusland er i færd med at 'hacke' Amerika i stumper og stykker. For det første måtte *Washington Post* i dag bide i det sure æble og trække sin påstand tilbage, som avisen fremkom med i sidste uge, om, at Rusland havde hacket et elektricitetselskab i New England, med mulige blackouts til følge. *WP's* forsideartikel i dag lyder, »El-selskab i Vermont har tilsyneladende ikke været udsat for russisk hacking«. *WP* havde urigtigt rapporteret, at selve værket var blevet hacket; at den skadelige software (malware) kunne forbindes til Rusland; og at der var fare for et blackout på værket – Burlington Electric. Intet af dette var sandt.

Man bør huske på, at dette er den samme *Washington Post*, der, sammen med *New York Times*, oprindeligt fremkom med den påstand, at Rusland hakede den Demokratiske Nationalkomites computere og opsnappede e-mails fra John Podesta, Hillary Clintons kampagneleder, og med disse e-mails, der senere blev offentliggjort af WikiLeaks og således på ulovlig vis greb ind i valgresultatet (til Trumps fordel).

I denne sammenhæng udtalte WikiLeaks' grundlægger og redaktør, Julian Assange, sig offentligt imod denne påstand og sagde, at han er 1000 % sikker på, at Rusland ikke leverede hakede e-mails til WikiLeaks. »Vi kan sige, og har sagt, gentagne gange i løbet af de seneste to måneder, at vores kilde ikke er den russiske regering, og ikke er et nationalt parti.« Dette, og mere, sagde Assange i et eksklusivt interview i sidste uge med

Sean Hannity fra Fox News, der vil blive udsendt i sin fulde udstrækning (første del) kl. 22 den 3. januar. Dette er første gang nogensinde, at Assange giver et interview til en Tv-kanal, og hans foreløbige kommentarer får allerede stor opmærksomhed internationalt og skaber ravage for Obama-flokken, inklusive for det Republikanske Partis russofober.

Disse afsløringer understreger den pointe, Lyndon LaRouche for nylig kom med, om Obama-præsidentskabets sidste dage: »Husk, hvem, der står bag Obama.« Han refererer til det døende, britiske City of London/Wall Street slæng. Men, tilføjer han, i takt med, at deres system udånder – og så længe der ikke gennemtvinges et skift i politikken for at udslukke det – så er de farlige og i stand til at udføre grusomheder.

I Sydvestasien skal man se hen til dette netværk i forbindelse med de ansvarlige for massenedskydningen i Istanbul nytårsaften. De tyrkiske myndigheders og samarbejdende, asiatiske regerings efterforskning er stadig i gang og holdes hemmelig, men LaRouche bemærkede: Led efter de britisk-tjetjenske netværks hånd i denne grusomme handling. Ud over visse empiriske 'signatur-fakta', der er knyttet til hændelsen, er der den grelle realitet med en sådan handlings onde formål – at forsøge at sabotere det igangværende tyrkisk-russisk-iranske samarbejde om en syrisk våbenhvile, forhandlinger i Kasakhstan i næste uge og en politisk løsning. Den tyrkiske vicepremierminister, Numann Kurtulmus, bekræftede imidlertid i dag, at Tyrkiets forpligtelse forbliver resolut.

Samme dag som massenedskydningsforbrydelsen fandt sted i Sydvestasien – hjemstedet for Det gamle, britiske Imperiums »Store Spil«, med alle dets årtier med blodsudgydelser – holdt den kinesiske præsident Xi Jinping i Østasien sin årlige nytårstale, hvor han specifikt udtalte den sandhed, at menneskeheden kan handle på en måde, hvor der er fred i verden. Efter en gennemgang af Kinas præstationer i 2016, især inden for rumforskning, Bælt-og-Vej og præstationen med at løfte 10 millioner borgere ud af fattigdom, sluttede Xi:

»Det kinesiske folk har altid troet på, at verden er et fællesskab. Vi kinesere aspirerer ikke kun til et godt liv for os selv, men vi håber også, at mennesker i andre dele af verden har et anstændigt liv. I øjeblikket plages mennesker i visse lande og områder stadig af krige og uroligheder; mange lider under sygdomme og katastrofer. Vi håber inderligt, at det internationale samfund vil gøre en fælles indsats, arbejde i den overbevisning, at menneskeheden har en fælles skæbne som et fællesskab og bygge vores planet op til at være et mere fredeligt og fremgangsrigt sted at leve.«

Foto: LaRouchePAC-aktivister foran Capitol uddeler materiale under banner for 'Genindfør Glass-Steagall'. Foto fra 2014.

Obama skal gå nu; han er lige så bitter en fiasko som Herbert Hoover

Leder fra LaRouchePAC, 2. januar, 2017 – Da præsident Herbert Hoover havde tabt valget til Franklin D. Roosevelt i 1932, brugte han hele overgangsperioden til at forsøge at tvinge FDR til offentligt at støtte hans, Hoovers, mislykkede politik; og da FDR ikke ville det, tog en rasende Hoover til indsættelsesceremonien, hvor han nægtede at tale, eller bare se på den nyvalgte præsident. Hoover bar på et bittert nag imod FDR's nye paradigme – New Deal – frem til 1950'erne, hvor han spillede en rolle i fremvæksten af »McCarthy-giften«.

Alle Barack Obamas handlinger udgør nu et forsøg på at tvinge nyvalgte præsident Trump til at følge hans, Obamas, mislykkede politik; og til at angribe og bagvaske Rusland og dets præsident Putin.

Obama har i enhver forstand svigtet nationen – dens arbejdsstyrke, beskæftigelse, produktivitet, husstandsindkomst, narkoafhængighed, hjemløshed, stigende dødsrate og faldende gennemsnitslevealder, katastrofale krige. Han tyer nu til angivelige »uigenkaldelige eksekutive ordrer« og til deciderede misinformationskampagner fra regeringen, for at forsøge at tvinge Trump ind i – mindst – en ny kold krig. Dette kommer fra en præsident, der ikke kunne klare præsident Putin, og heller ikke Kinas præsident Xi Jinping.

Trump vil stadig ikke gå med, som hans bemærkninger i Florida nytårsaften indikerer. Men, hvilken politik, han vil føre, er stadig ikke klart.

Det, som er klart, er det nye paradigme med økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og med potentialet for fred, der er blevet skabt i løbet af 2016 af Xis Kina, Putins Rusland og deres allierede blandt eurasiske og afrikanske nationer, og med Lyndon og Helga LaRouche, der fortsat spiller en katalyserende rolle. Og lige så klar er »sangens kraft« i dette nye paradigme, der må have det bedste af alle nationers kulturhistorie, deres »klassik«, som kan gives til de andre. Dette demonstreredes af den over Internettet, især af russiske speakere, med lynets hast spredte kondolencehilsen fra Helga LaRouche i anledning af tabet af Alexandrov Ensemble i et flystyrt. (Det er overflødigt at nævne, at Barack Obama ikke kommenterede den tragiske død af hvert eneste medlem af Ruslands nationale kor.)

Det nye paradigme dikterer også ganske klart, hvad Trump og den tiltrædende Kongres omgående må gøre: Genindfør Glass/Steagall-loven og skab en statslig kreditinstitution til at hælde investeringer ind i rumforskning, gennembrud i kernefusion og ny infrastruktur med høj produktivitet.

Vi hører, at Obama har til hensigt at »sige farvel og takke nationen« den 10. januar i en tale i Chicago. Han bør holde den tale en uge før, og gå.

God grund til optimisme: Et nyt paradigme for 2017! Af Helga Zepp-LaRouche

Kina vil i det nye år afholde to topmøder, hvor konsolideringen af Silkevejsinitiativet bliver temaet, og hvor det bliver klart, at en økonomisk model med win-win-samarbejde er langt den mest attraktive og for længst er blevet magneten i den globale udvikling. Dette globale udviklingsperspektiv er allerede nu det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, som over 100 nationer og internationale organisationer deltager i, allerede berører 4,4 mia. mennesker og for første gang i mindst 50 år repræsenterer et realistisk håb om, at problemer som sult, fattigdom, sygdomme, vi for længst har kunnet behandle og manglende uddannelse, én gang for alle kan overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Kondolencehilsen til

Alexandrov Ensemblet og det russiske folk

Video: Medlemmer af New York City Schiller Institut borgerkor synger den russiske nationalsang uden for det Russiske Konsulat i New York fredag, til ære for ofrene for flystyrtet, mange af dem medlemmer af Alexandrov Ensemblet.

✘ *Leder fra LaRouchePAC, 31. december, 2016* – På vegne af det Internationale Schiller Institut ønsker jeg at overbringe vores dybeste kondolence i anledning af det tragiske tab af 92 menneskeliv, der døde i flystyrtet på vej til Syrien. Denne ulykke er så meget desto mere årsag til sorg, fordi musikken og den patriotiske ånd hos Alexandrov Ensemblets medlemmer ville have overbragt et budskab om håb til det syriske folk. Dette er en befolkning, der i fem år har været ofre for den kriminelle politik for regimeskifte og behandlet som bondebrikker i et geopolitisk skakspil, i en total overtrædelse af deres suverænitet.

Alexandrov Ensemblet har været et udtryk for de højeste, moralske værdier i Rusland og, som klassisk korsang generelt, taler til tilhørernes sjæl og skabende potentiale. Det er derfor ekstremt vigtigt, at den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte, at han nu indleder prøver for at udvælge de bedste talenter til fuldt ud at genrejse Alexandrov-koret.

At optræne sangstemmen er vigtigt for alle, eftersom en velplaceret stemme kan udtrykke komponistens kreative hensigt og tale direkte til den samme egenskab hos tilhørerne. Det repræsenterer derfor et uerstatteligt element i den harmoniske udvikling af karakteren. Lad mig derfor dele den idé med Dem, at man, ud over at genopbygge Alexandrov Ensemblet, opretter tusinder af Alexandrov-kor i skoler over hele Rusland for at ære Ruslands heroiske bidrag i befrielsen af Syrien og

samtidig udbreder den opløftende virkning af at synge i kor til den unge generation.

Et nyt paradigme er i færd med at blive til, som det eksemplificeres af integrationen af den Eurasiske Union og det Nye Silkevejsinitiativ, og som etablerer en helt ny relation mellem nationerne. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner fra hver kultur for, at dette nye paradigme kan vokse til at blive en ny æra for civilisationen – kendskabet til det bedste fra en anden kultur vil føre til en kærlighed til denne kultur, og vil derfor erstatte fremmedfjendskhed og had med mere ædle følelser. I denne nye æra vil geopolitik blive overvundet for altid, og loyaliteten over for menneskehedens fælles mål vil etablere et højere niveau af fornuft. Det er grund til trøst for os alle, at flystyrkets tragiske dødsofre bidrager med deres udødelighed til opbygningen af denne bedre verden.

Helga Zepp-LaRouche,

Præsident, Det Internationale Schiller Institut.

[Dette budskab blev modtaget på det Russiske Konsulat i New York om eftermiddagen, den 30. december, og efter anmodning ligeledes sendt til TASS.]

(2. januar 2017 – 440.000 mennesker har set videoen indtil nu!)

Foto: Alexandrov-koret og Yosif Kobzon synger i Warszawa, oktober, 2009.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nærme hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, u håndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev

pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikcionaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellempøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må

deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den

økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i Washington, D.C. De skal mærke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se

på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

Styrken til at skabe en kulturel renæssance. □

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanselighed; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser.

Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Det følgende er et uddrag af et møde på Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche, lørdag, den 17. dec., 2016. Webcastet med mødet, inkl. den efterfølgende diskussion, kan ses her: <https://larouchepac.com/20161218/manhattan-town-hall-event-helga-zepp-larouche-and-megan-beets>

Jeg mener, at alle befinder sig i en tilstand med store spændinger, for verden er endnu ikke et trygt sted. I går så jeg præsident Obamas angiveligt sidste pressekonference, live, og det, han sagde, var virkelig utroligt ondt. For han siger, at de har beviser; – nej, det påstod han ikke engang; de sagde, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomite og andre computere og havde grebet ind i valgprocessen i USA. Der er hidtil ikke fremlagt nogen beviser. Dernæst truede han med gengældelseshandlinger imod Rusland; både åbenlyst, men også skjult, men at Rusland ville finde ud af, hvad budskabet var. Det er en temmelig utilsløret trussel; og de mennesker, der tabte valget, er virkelig hysteriske. I dag udtalte Hillary Clinton offentligt, grundlæggende set, at dette var Putins personlige hævn, fordi han ikke kunne lide det, hun gjorde som udenrigsminister. Det skal understreges, at en meget respekteret gruppe, Efterretningsveteraner for Fornuft (VIPS), med personer som senator Mike Gravel og Ray McGovern, og andre, offentliggjorde en erklæring om, at deres mangeårige erfaring som eksperter inden for cybersecurity havde fået dem til at se på disse e-mails; og de var ikke i tvivl om, at dette ikke var hackerangreb, men derimod lækager, som den form for 'leaks', som Edward Snowden og Chelsea Manning havde foretaget indefra. Hvorom alting er, så er der en stor hype, og vi bør være opmærksomme på, at dette er meget farligt.

Det andet, der kunne ske fra nu og frem til nyvalgte præsident Trumps faktiske indsættelse i embedet, er, at der stadig kan

komme en konfrontation med Rusland og med Kina. De nylige udviklinger i det Sydkinesiske Hav er bevis på det. Verden er på ingen måde i sikker havn endnu. Hysteriet omkring Aleppos såkaldte »fald«, som medierne karakteriserer det, er ikke mindre. Her har vi en militær løsning på et problem, der tydeligvis ikke kunne løses politisk; bl.a. pga. USA's sabotage af forhandlingerne i Genève. Så den militære mulighed var den eneste tilbageværende; og nu er folk befriet. Folk burde være lykkelige over, at ISIS har lidt et forfærdeligt nederlag. Jeg vil bare sige, at disse utrolige spin om begivenhederne virkelig viser, at vi absolut ikke befinder os i en sikker situation. I USA, men også i Europa, har man praktisk talt den situation, at folk kan opdeles i to grupper: dem, der endnu ikke er kommet sig over det såkaldte »chok« over Trumps valgsejr. Dette er de mennesker, der er tilhængere af geopolitik, af globalisering; som er tilhængere af det nuværende system, der har bragt verden til det punkt, hvor vi nu er. Og så har man de mennesker, der er lykkelige over, at Trump vandt; de håber på, at han vil konfrontere Wall Street, hvilket vi vil få at se, om han gør, i betragtning af den klasse, han tilhører, og hans udnævnelser af folk fra Goldman Sachs. Eller, at han vil konfrontere etablissementet generelt.

Jeg refererer blot til disse omstændigheder ganske kort for at påpege den situation, at jeg ikke mener, nogen af disse tankegange – hverken den første, med de mennesker, der er flippet ud over, at Hillary tabte; og heller de mennesker, der siger, at Trump vil konfrontere etablissementet – at ingen af disse to tankegange er fyldestgørende. Jeg mener, at vi må indføre en tankegang på et helt andet niveau, i den politiske proces: hvilket er grunden til, at opførelsen af *Messias* og en hel række af andre koncerter er så ekstremt vigtig. Vi har diskuteret dette mange gange, men lad mig gentage det. Hvorfor er klassisk kunst og klassisk musik i særdeleshed så absolut afgørende, hvis menneskeheden skal komme ud af denne krise? Problemet er – jeg tror, I vil være enige med mig – at i mange år, næsten i 50 år siden mordet og mørklægningen af mordet på

John F. Kennedy, har paradigmet i den vestlige verden, og især i USA, virkelig ført til en utrolig forråelse af befolkningen. Mange mennesker er utilfredse med deres fremtidsudsigter; det faktum, at den forventede gennemsnitlige levealder i USA falder før første gang i lang tid, og der findes simpelt hen ingen anden indikator for levestandarden og en befolknings velbefindende, end netop den forventede levealder. Hvis den forventede levealder falder i en civiliseret nation, er det et sikkert bevis på, at nationen befinder sig i en total krise, og i et totalt forfald.

Hvordan får vi folk ud af det her? Hvordan får vi folk til at være deres ædlere selv? Hvordan får man folk til at være mere ophøjede end blot at sige, »Lad os håbe, at Trump konfronterer dem«? For, dette er stadig væk en følelse af vrede, frustration og så videre. Problemet er, som vi så ofte har diskuteret, at oligarkiet regerer over samfundet ved at reducere folk til at være væsener, der kun beherskes af følelser, emotioner; og de er meget dygtige til at manipulere disse følelser. At folk er vrede; at folk er deprimerede; at folk føler raseri; at folk føler glæde ved dekadente nydelser. Alt dette er oligarkiets redskaber. Når mennesket befinder sig på et sådant niveau, er det ikke virkeligt menneskeligt. Den første, der virkelig beskrev dette, var Platon i sit berømte eksempel med grotten. Han sagde, at folk, der kun tror på deres følelser, er ligesom de mennesker, der sidder i en grotte, hvor de kun ser svagt oplyste skygger af begivenheder, der finder sted uden for grotten; og de antager disse skygger for at være den ægte ting. Folk, der kun tror på sanselighed; disse kan antage forskellige former. For eksempel er monetarisme en sådan form; en tro på de (fysiske) sanser. Eller utilitarisme – nyttefilosofi, at kun det, der er nyttigt, har værdi. Eller nominalisme; positivisme. Der er alle disse variationer af 'ismer', men de betyder grundlæggende set, at folk ikke tænker.

Klassisk kunst gør det, at den viser, hvordan mennesker først

og fremmest lærer at forstå virkelige principper; de principper, der ligger bag den sanselige, den fysiske, fremtoning. Og de kan lære at blive virkeligt frie. Dette er den egenskab, der i høj grad har været en sjælden råvare i disse perioder. At mennesker har en indre frihed; at de har deres egen dømmekraft; at de udvikler deres indre stemme; at de lærer at lytte til deres indre stemme – man kunne også kalde det samvittighed. Det er generelt set stor kunst, der gør det muligt for folk at på en måde træne denne egenskab på en legende måde. For, når man ser på eller lytter til stor kunst, så er det ikke det alvorstunge i det virkelige liv; det er i denne forståelse ligesom det eksistentielle. Men man kan på en legende måde studere, hvad kreativitet er. Det er ekstremt vigtigt, at vi ikke glemmer, at, med mindre menneskeheden foretager springet til et helt nyt paradigme, hvor vi ikke blot tænker på én nation. Trump har lovet, at Amerika kommer først. Det er muligvis en god modgift mod det, der har fundet sted med denne hidtidige såkaldte globalisering; men det, der kræves, er en fuldstændig ny tankegang, hvilket er grunden til, at jeg er så glad for Friedrich Schiller; for hans ideer repræsenterer en sådan rigdom, som vi har brug for, for at komme til det nye paradigme.

Schiller sagde for eksempel, at det ikke er selvmodsigende at være en patriot og samtidig en verdensborger; og jeg mener, at vi har nået en tilstand i menneskets historie, hvor vi må fastslå, at ingen nation kan give udtryk for en egeninteresse, hvis denne er i modstrid med målet for hele menneskeheden. Vi må derfor i denne debat introducere denne egenskab med at blive en verdensborger og samtidig elske sin nation. Kun da kan det amerikanske folk alliere sig med det nye paradigme med den Nye Silkevej og menneskehedens fælles mål, for et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, som Xi Jinping kalder det.

Jeg mener, at Schiller også af en anden grund er meget vigtig;

han var fuldstændig rystet over sammenbruddet af den Franske Revolution, der førte til det jakobinske rædselsherredømme og drab på folk i guillotinen. Som reaktion på alt dette skrev Schiller *De æstetiske breve*; heri sagde han, at den eneste måde, hvorpå man kunne skabe en forbedring i det politiske liv, var gennem en forædling af individet. Jeg ved godt, at dette ikke ligefrem er det, folk tænker om politik; de tænker ikke på – den eneste måde, hvorpå mennesket kan gøre fremskridt, er, at vi alle sammen, jer, mig, alle, bliver forædlede, eller bestræber sig på at blive det, i hele deres liv. Jeg mener, at den idé om menneskeheden, som Schiller udviklede, er ideen om den skønne sjæl; for jeg mener, at det er nøglen til en masse ting.

Schiller udviklede denne idé om den skønne sjæl, idet han sagde, at det er en person, for hvem frihed og nødvendighed, lidenskab og pligt, er forenet. Dette er en idé, man bør tænke over, for frihed og nødvendighed – hvad betyder det? Det betyder, at, uanset omstændighederne i ens liv, så gør man det, der er nødvendigt, ikke kun for sig selv og sin familie, men for menneskeheden som helhed – der kan have forskellige former og forskellige krav til forskellige tider. I øjeblikket betyder det at bringe USA ind i paradigmet sammen med resten af verden, og at overvinde denne forfærdelige fare for en konfrontation med Rusland og Kina; som med sikkerhed ville betyde civilisationens udslettelse. Hvad betyder det, at finde sin frihed i det, der er nødvendigt? Jeg vil gerne have, I tænker over det, for det har de fleste mennesker ikke gjort; og det er nøglen til virkeligt at blive fri. Frihed betyder ikke fraværet af lænker og fraværet af begrænsninger. Det betyder, at man er en totalt selv-determinerende person, samtidig med, at man gør sin pligt med lidenskab. Man er ikke en kantianer, der siger, »Åh, jeg må gøre min pligt, og derfor er jeg virkelig sur; men jeg er en moralsk person, og derfor gør jeg, hvad jeg skal«. Man ser mange sådanne mennesker, men man må gøre det, der er nødvendigt, med glæde. Det kræver, at man opdrager sine følelser, så man altid, som Schiller siger,

kan stole blindt på dem, fordi ens impulser aldrig vil diktere én andet, end hvad fornuften ville diktere.

Dette er en høj standard, men jeg mener absolut, det er muligt at opnå det. Klassisk kunst udgør det felt, i hvilket man kan øve sig i, hvad dette kræver. I et meget interessant skuespil, som Schiller skrev, og hvor han brugte et klassisk, græsk eksempel, nemlig *Bruden fra Messina*; og han skrev en indledning, hvori han diskuterer, hvilken funktion og magt, stor kunst har. Han siger, at, når folk lytter til et stort kunstværk – han talte i dette tilfælde om det græske kor; ikke et musisk kor, men koret i græske dramaer; og det sætter hos de mennesker, der oplever dette, en evne i dem fri; en evne, der gør mennesker virkeligt frie, en indre frihed. Denne frihed bliver tilbage, når forestillingen er slut.

Nogle af jer har allerede oplevet dette under festlighederne i anledning af 15-års dagen for 11. september (2001), med vore opførelser i fire katedraler i New York. Dette er selvfølgelig en meget dyrebar gave, som vi virkeligt må kæmpe for at gøre til den mere fremherskende kultur. Og jeg vil gerne give den nyvalgte præsident kredit for, at han vil gøre interessante ting; mindst halvdelen af det, han foreslår, vil blive til sandhed; nemlig at forny relationerne med Rusland og Kina og sætte dem på et godt fundament; det ville være gigantisk. Men jeg har alvorlige tvivl om, at dette spørgsmål om klassisk uddannelse og den æstetiske forbedring af mennesket kan forventes at komme fra denne Trump-administration. Men det er et absolut nødvendigt krav, at Amerika atter bliver stort, hvilket han har lovet at gøre.

Jeg mener, at vi behøver en ånd af forædning, af det sublime; og dette niveau finder man ikke i nogen af udtalelserne. Jeg har i hvert fald ikke hørt noget, der ligner det. Men, man har hørt det fra folk som Benjamin Franklin, George Washington, Alexander Hamilton, John Quincy Adams og især Abraham Lincoln. Tænk på Gettysburg-talen og den skønne ånd, der udtrykkes i den; det er den tankegang – ikke i erklæringerne, men i ånden

– i hvilken folk altid bør være, hvis de virkeligt er frie.

Så, i denne forstand, mener jeg, at vi har en enorm mulighed hen over denne juleperiode og ferieperioden, hvor folk altid har lidt tid til at læse, tænke og lytte til musik. Jeg vil opmuntre jer til ikke blot at gøre de ting, I plejer at gøre i denne tid, som at tage i indkøbscentret for at købe gaver til folk. Det er udmærket; men den virkelige mening med denne periode er, at man selv finder denne virkeligt højere identitet, som vi må mobilisere for at få verden til at blive et tryggere sted.

Det er, hvad jeg gerne ville sige, og det er mine bemærkninger til jer i dette øjeblik.[applaus]

**Hvilken overraskelse:
Vladimir Putin
leder menneskehedens
omorganisering
af sig selv mod de nye
missioner,
som Lyndon LaRouche har
fremsat**

Leder fra LaRouchePAC, 25. december, 2016 – Imellem Rusland, Tyrkiet og Iran er der dybe uoverensstemmelser; de støtter endda modstridende styrker i Syrien. Og alligevel er de tre

kommet sammen for at afslutte kampene i Aleppo – et afgørende vendepunkt. Som det næste er det deres plan at møde i forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionens repræsentanter; forhandlinger, som en fjerde partner – Kasakhstan – skal være vært for.

Dette kom som en overraskelse for alle, med undtagelse af Vladimir Putin selv og Lyndon og Helga LaRouche – men denne form for overraskelser har i realiteten i mange år været markant for Vladimir Putins karriere. Vi har allerede set det i »Traktaten for godt venskab og samarbejde mellem naboer, mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation«, fra 16. juli, 2001. Traktatens 25 punkter opstiller krav om »en fair og fornuftig, ny, international orden«, og om at »løfte relationerne mellem de to lande op til et helt nyt niveau« og afgør, »at venskabet mellem vore to folk vil fortsætte i alle fremtidige generationer«. Hver af parterne har forpligtet sig til aldrig at gå med i en alliance, der truer den anden part; aldrig at rette deres missiler imod hinanden; og omgående at rådføre sig med hinanden, hvis en af parterne trues af aggression.

Dette var to lande, der havde kæmpet mod hinanden, med våben i hånd, i 1969.

Traktaten påtænker også en opgradering og udvidelse af systemet med kinesisk-russiske, interguvernementale kommissioner, som præsident Putin ivrigt har fremmet. Der er p.t. flere end et dusin sådanne kommissioner således, at en stor del af hver af de to regeringer uafbrudt rådslår med den anden regering for at glatte uoverensstemmelser, hvoraf mange er alvorlige. »Men vi finder altid en løsning«, sagde Putin.

Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO, var en udløber af denne traktat fra 2001 og de forhandlinger, der førte til traktaten. I løbet af de 40 år, hvor der har fundet forhandlinger sted om den russisk-kinesiske grænse og dennes demilitarisering, er der opstået tre nye, uafhængige,

centralasiatiske stater på grænsen til Kina, og som afløser det forhenværende Sovjetunionen. Dette var med til at skabe betingelserne for dannelsen af SCO som, oprindeligt, en organisation bestående af Kina, Rusland og centralasiatiske stater, og som havde til formål at opretholde sikkerhed i og omkring Centralasien.

På lignende måde har Putins geni vist sig i skabelsen af BRIKS, endnu en grundpille i det nye, fremvoksende, globale arrangement sammen med de ovenfor anførte organisationer. Her ser man klare påvirkningen fra Putins forgænger, nu afdøde Jevgenij Primakov. Men selve Putins rolle ville have været utænkelig uden Lyndon og Helga LaRouches årtier lange lederskab, udøvet gennem det Strategiske Forsvarsinitiativ i 1977 og de efterfølgende år, og gennem initiativet med den Eurasiske Landbro, som de udarbejdede i kølvandet på Berlinmurens fald, og som nu har udviklet sig til det verdensomspændende initiativ fra den kinesiske regerings side under præsident Xi Jinping, kaldet »Bælt-og-Vej«.

Foreningen af disse organisationer og initiativer, der er forbundet med Vladimir Putin og med Xi Jinpings »Bælt-og-Vej«, definerer det aktuelle, historiske øjeblik som værende fuldstændigt enestående og uden fortilfælde. Det fremgår klart, som Helga Zepp-LaRouche siger, at det nu er muligt at gøre det forbi med geopolitik. Vi har en klar opgave, og den er uerstattelig. Fuldstændig uerstattelig.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping stiller op til fotografering i forbindelse med et af de seneste års mange møder for styrkelse af partnerskab og økonomisk udvikling i begge lande. Her fra 2015.

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemmende med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.

Putin er nøglen i denne krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lækede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på

trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyberkapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international

lov og med suveræne regeringer, og afslørede herved Obamas kriminelle alliance med de britiske og saudiske sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Obama truer med åbne og skjulte operationer mod Rusland:

Hvad med, at Tyskland i 2017 bliver en kraft for det gode i verden?

Af Helga Zepp-LaRouche

17. december, 2016 – Under sin embedsperiodes sidste pressekonference beskyldte præsident Obama Rusland og præsident Putin personligt for at have manipuleret den amerikanske valgkamp med cyber-angreb, og bebudede repressalier – hvoraf nogle ville blive eksplicitte og

offentlige, mens andre ville blive af en sådan art, at Rusland ville erkende ophavsmanden. Disse bebudede, hemmelige operationer må give anledning til et globalt alarmberedskab – hvilken form for operationer menes der, droneangreb eller »indirekte skader« af enhver art? Obama vil tydeligvis bruge sin resterende tid i Det Hvide Hus til fordel for en konfrontation med Rusland, en konfrontation, som Trump gennem sine udnævnelser til regeringsposter har signaleret, at han vil stoppe. De neokonservative, til hvilke Obama, gennem sin fortsættelse af Bush' og Cheneys politik, absolut hører, vil tydeligvis ikke acceptere deres tab af magten.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Bruno Kahl og kansler Angela Merkel har advaret om virkningen af cyber-angreb i opløbet til næste års valg i Tyskland.

Mordet på ambassadør Karlov – Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrting af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner

og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyberkrigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes

gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske forstore-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bailout vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

Hvem er den virkelige dræber, der truer med krig?

Leder fra LaRouchePAC, 20. december, 2016 – En dyster rapport, der pludselig er publiceret af NBC News, gør gældende, at

afgående præsident Barack Obama brugte den »røde telefon« i begyndelsen af oktober, for direkte at true med et militærangreb mod Rusland pga. angivelig e-mail »hacking« og forsøg på at indvirke på det amerikanske valg. Obamas efterfølgende erklæring den 15. dec., hvor han forbeholder sig ret til at »angribe på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, er blevet efterfulgt af mordet på en diplomat, der var afgørende for Ruslands indsats for, sammen med Tyrkiet, at afslutte den syriske borgerkrig. En Obama på ferie har forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara. Dette er både det mest åbenlyse af Obamas mange forsøg i årenes løb på at true både Rusland og Kina; og det farligste. Der var et kupforsøg i Tyrkiet i juli, i hvilket mindst nære pårørende og tidligere kolleger til denne drabsmand var involveret. Både Rusland og Tyrkiet skønner, at også NATO var involveret.

Drabsmandens hensigt var at skabe en splittelse mellem Rusland og Tyrkiet omkring deres rammeaftale om Syrien. Det slog fejl.

De førende transatlantiske nationer og deres Golfstat-allierede – der alle konfronteres med økonomisk stagnation og trussel om endnu et finansielt sammenbrud – tager i grotesk grad fejl af Kina, Indien, Rusland og det nye, økonomiske paradigme med hastigt økonomisk og videnskabeligt fremskridt omkring dem.

En pompøs jordansk prins, der nu er FN's højkommisær for menneskerettigheder (den aktuelle menneskerettighedskommission præsideres af Saudi-Arabien!) har krævet, at den filippinske præsident Rodrigo Duterte stilles for retten for mord, pga. af sin krig mod narkotika.

Det er Obama, hvis drab kræver denne handling. I årevis har Obama udvalgt mange tusinde mennesker, der skulle dræbes af droner, så mange som 200 mennesker i et enkelt angreb, som det skete i Somalia i august. Hans invasion af Libyen, hans bevæbning af Saudi-Arabien til krig mod Yemen, hans bevæbning

af jihadister og sluttelig terrorister i Syrien, har kostet titusinder af mennesker livet – inklusive et statsoverhoved og en amerikansk ambassadør.

Obamas egen politik for narkotiske stoffer i USA er – i det mindste gennem manglende handling og gennem legalisering – blevet forfærdelig dødbringende, med en dødsrate pga. overdosis, der er tredoblet til over 50.000 dødsfald om året i løbet af nogle få år under hans præsidentskab.

Hans handlinger nu, hvor han truer Rusland og Kina direkte, varsler om massedrab.

»Obama«, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 15. dec., da præsidenten truede med at »handle«, og igen i dag, »har været en dræber som præsident. Hillary Clinton gik med på det, det er et faktum. Det er også briterne. Og det er NATO. De vil slå så mange som muligt ihjel for at få deres vilje. Og for at stoppe dem, som præsident Putin siger, må man få dem til at betale.«

Og dette myrderi er alt sammen for at standse et nyt, økonomisk paradigme, der indledningsvis blev kendt som »BRIKS-politikken«, der søger at spænde over kontinenterne med nye korridorer for transport, elektricitet, kommunikation, nye byer; for at vende tilbage til videnskabens fremskudte grænser inden for rumforskning og fusionsteknologi, som vi har opgivet.

Den nye administration må dirigeres til ikke at true med at ødelægge, men derimod tilslutte sig dette nye paradigme. Dette vil kræve en international indsats, og en mobilisering af det amerikanske folk.

Foto; En Obama på ferie hr hidtil forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara.